Nr. 174. Czwartek, 1 Sierpnia 1912. Rok 102.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 18 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9. — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty
Telefon Redakcyi Nr. 28

Przedpłata
zamiejscowa: rocznie . . . 32 K, | ćwierćrocznie 8 K — h, | półrocznie . . . 16 K, | miesięcznie 2 K 70 h,
miejscowa: rocznie . . . 24 K, | ćwierćrocznie . . 6 K, | półrocznie . . 12 K, | miesięcznie . . . 2 K.
W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 60 h miesięcznie.
„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K 50 h, drudzy 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.
Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9. W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski) 33 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 23 lipca b. r. nadać najmiłościwiej przemysłowcowi, Szulimowi Schreierowi w Drohobyczu, krzyż kawalerski orderu Franciszka Józefa.

P. Minister skarbu zamianował w okręgu krajowej dyrekcyi skarbu we Lwowie sekretarzy skarbowych: Włodzimierza Łuczakowskiego, Stanisława Kokoszyńskiego, Tadeusza Śmiglewskiego, Stanisława Budzynowskiego, dr. Melitona Pieńczykowskiego, Longina Totha, Izydora Hassa, Zygmunta Andruszewskiego, Mieczysława Nędzowskiego i Stanisława Augustyńskiego, radcami skarbowymi.

Wyższy sąd krajowy w Krakowie zamianował auskultantami praktykantów sądowych: Franciszka Popiela i Karola Piotra 2-ga im. Górskiego.

L. IX./a 1307.

Edykt.

C. k. Namiestnictwo podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że komisya obchodowa wraz z rozprawą ekspropryacyjną dla projektowanego rozszerzenia stacyi w Bierzanowie odbędzie się dnia 24 sierpnia 1912 i rozpocznie o godzinie 8 minut 30 rano na stacyi w Bierzanowie.

Wykazy gruntów, które mają być wywłaszczone, wraz z planami, wyłożone będą, stosownie do przepisu § 14 ustawy z dnia 18 lutego 1878 Dz. p. p. nr. 30 w urzędzie gminnym w Bierzanowie, począwszy od dnia 5 sierpnia 1912, przez dni 14 do przejrzenia dla ogółu.

Zarzuty przeciw zamierzonemu wywłaszczeniu można wnieść w ciągu powyższych 14 dni na ręce c. k. starostwa w Wieliczce lub przy komisyi na miejscu.

Zarzuty późniejsze nie będą uwzględnione.

Lwów, dnia 29 lipca 1912.

Za c. k. Namiestnika:
Ustyanowski w. r.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 31 lipca.

Pojednawcza mowa Beöthyego.

Wiceprezydent Sejmu węgierskiego Beöthy wygłosił d. 29 b. m. w Török-Szent-Miklos mowę, w której zdał sprawę z działalności swej jako przedstawiciel tego okręgu w Sejmie. Rozpoczął od uwag, które poczyniła opozycya z powodu pierwszego jego sprawozdania poselskiego, jakie przedłożył wyborcom w Abadszalok, poczem przeszedł do omówienia ostatnich wypadków parlamentarnych i projektów sanacyi Sejmu.

Mowca wyraził przedewszystkiem swe ubolewanie z powodu, iż wspomnianą jego mowę w Abadszalok opozycya poddała zjadliwej krytyce, nie wahając się nawet fałszować słów jego i podsuwać mu intencyj, jakich zgoła nie miał. Także zarzut, jakoby używał dyktatorskiego tonu, nazwał p. Beöthy bezpodstawnym. W interesie przyszłości, bardzo zagrożonej, pragnie mowca, by opozycya — w sprawie niezawodnie doniosłej, lecz w porównaniu z egzystencyą narodu jednak podrzędnej — nie posuwała się aż do zaciekłości, narażającej parlamentaryzm i konstytucyę na zgubę.

Nie jestto dyktatura, wywodził mowca, jeśli ufając patryotyzmowi opozycyi, żywimy nadzieję, że opozycya, bez naruszenia swej powagi, jednak wyrzeknie się pretensyi do kierowania większością, a poprzestanie na prawie wykonywania krytyki i kontroli. Nie chcemy, mówił p. Beöthy, nikomu narzucać swego zdania, bo w taki sposób nie przyniosłoby się pożytku spokojowi.

Ale sprawcy gwałtów, mianowicie odpowiedzialna za następstwa mniejszość, nie powinni również nikomu dyktować swych przekonań, a nad tem, co zmienić się już nie da, przejść do porządku. Nikt jako żywo nie pragnie, by opozycya opuściła plac boju uszczuplona w swej powadze i poniżona. Muszą znaleźć się środki, które dozwoliłyby opozycyi bez żadnej ujmy dla swego honoru powrócić do pracy parlamentarnej. Większość skłonna jest ku temu i jeśli tylko opozycya zechce kierować się objektywnością, nietrudno będzie o porozumienie.

Jestto, ciągnął wiceprezydent Sejmu dalej, zaślepieniem szkodliwem, jeśli tak n. p. p. Mezössy woła, że walka musi doprowadzić do zniszczenia jedną lub drugą stronę. Mowca żywi przekonanie, że nie ulegnie zagładzie ani większość, ani opozycya, lecz jedna i druga zabiorą się do pracy. Co do pogróżki Mezössyego ,że opozycya w Delegacyach urządzi ciąg dalszy scen, jakich widownią był Sejm, należy zauważyć, iż droga do Delegacyi przez Sejm prowadzi i jeśli opozycya przyjmie mandaty do Delegacyi, to uczyni krok ważny ku rozwiązaniu przesilenia.

Następnie Beöthy wykazywał, iż konieczną jest rzeczą wytępienie opozycyi rozwydrzonej od 1st szeregu i polemizował z argumentami, mającymi rzekomo uzasadniać tę taktykę opozycyi. Interesy i bezpieczeństwo narodu domagają się silnego parlamentu, a opozycya czyni wszelkie możliwe wysiłki, by go jak najbardziej osłabić. Wynika stąd, że zmiana regulaminu obrad była nieodzowną koniecznością.

Wybór hr. Tiszy prezydentem Izby dokonany został w sposób zupełnie zgodny z regulaminem, jak to potwierdzić chyba muszą pp. Berzeviczy i Apponyi. Zachowanie się opozycyi po uchwaleniu ustaw wojskowych nazywa mowca dziecińistwem. Jaką klęską była obstrukcya, dowodzi mnogość spraw ważnych, które Sejm załatwił w krótkim czasie, gdy obstrukcyoniści zostali usunięci.

Wobec uspokojenia się już umysłów — mówił p. Beöthy — czas byłby zastanowić się nad przyszłością. Rozważne żywioły opozycyi, bezpartyjni pod wodzą hr. Andrassyego, Kossutbowcy z Kossuthem, hr. Apponyim i Mezössym, nawet partya ludowa komenderowana przez p. Rakovszkyego i hr. Zichy nie brali udziału w obstrukcyi. Ubolewać należy, iż usunięcie obstrukcyonistów zapędziło także wymienione żywioły do obozu obstrukcyi i że nawet wobec reformy wyborczej zmieniły one swe stanowisko, godząc się na projekt antinarodowej ustawy wyborczej. Chociaż jednak pod wpływem pierwszego wrażenia czynniki owe dały się porwać namiętnościom, to trudno przypuszczać, by z powodu różnic taktycznych miały zaprzeć się całej swej przeszłości i patryotycznych tradycyj. Raczej spodziewać się należy, iż w prowokującem istotnie wystąpieniu większości widzieć one będą nie stronniczo karzącą rękę mściciela, lecz chęć gorącą odwrócenia niezmiernie wielkich niebezpieczeństw.

A jeśli większość z całego serca pragnie umożliwić opozycyi powrót do stanowiska czysto rzeczowego bez żadnej ujmy dla jej powagi; jeśli hr. Tisza sam oświadcza, że subjektywne względy nie mogą stać na przeszkodzie pojednaniu, to niepodobna nawet wyobrazić sobie, aby owe roztropne, cenne żywioły opozycyi, o których była mowa, mogły nadal popierać politykę przewrotu i obstrukcyę ze wszystkiem, co za nią stoi i co z nią jest związane. W walce pomiędzy terrorem mniejszości a obrońcami parlamentarnego porządku nie mogą chyba Kossuth, ani hr. Andrassy popierać zawodowo uprawianej

---

4)

W ROKU JUBILEUSZÓW.

(WIĄZANKA WSPOMNIEŃ).

(Ciąg dalszy).

Sprostowanie Pietkiewicza zamykało się w następujących słowach:

= *Art. nad.* — Szanowny panie! We wtorkowym numerze *Kuryera* podano wiadomość o pieczątce przeznaczonej Kraszewskiemu od Podolan, a opisując ją, wyraziliście się, że *rączka jej przedstawia zupełną kopię kolumny w Kamieńcu podolskim.*

Jest w tem dość ważna niedokładność, którą niniejszem ośmielam się sprostować, jako należycie świadomy rzeczy, gdyż ja to właśnie, na żądanie dra Józefa Rollego, działającego w imieniu Podolan, powierzyłem wykonanie owej pieczątki panu Mielczarskiemu, podług wzoru naszkicowanego przez Wojciecha Gersona.

Owóż rączka jej wyobraża nie kolumnę z posągiem Matki Boskiej, ale „dżamię“, czyli minaret wzniesiony przy miejscowym kościele katedralnym przez Turków, którzy po zdobyciu miasta w roku 1672, świątynię tę obrócili na meczet.

Po wyzwoleniu Kamieńca w roku 1699 i po renowacyi kościoła, ponieważ muzułmanie zawarowali, aby „dżamia“ ich z półksiężycem pozostała nietkniętą, więc dla nadania jej cechy chrześciańskiej chwycono się bardzo szczęśliwego i trafnego pomysłu, wzniósłszy na półksiężycu posąg Najświętszej Panny (na początku XVIII. wieku).

„Dżamia“ ta, budowana z kamienia ciosowego, w kształcie okrągłej baszty, na podstawie czworograniastej, u góry ma krużganek również ciosowy, biegnący dokoła kolumny kilkanaście łokci wysokiej, a uwieńczonej półksiężycem.

Na krużganek ten, z którego odsłania się czarowny widok na malownicze okolice Kamieńca, sięgający aż do Chocimia, blisko trzech mil ztamtąd oddalonego, wchodzi się ze środka kościoła po stu pięćdziesięciu stopniach, wijących się we wnętrzu baszty.

Nie jest więc to pospolita kolumna, ale zabytek historyczny, co, jak mniemam, ma znaczenie dość ważne w upominku jubileuszowym, stanowiącym jego kopię dokładną.

Nie od rzeczy będzie przytem nadmienić, że upominek ten był już parę razy wspominany w *Kłosach*, a w nr. 716 opisany dosyć obszernie.

Proszę przyjąć wyrazy prawdziwego szacunku, z jakim mam zaszczyt być

Życzliwym pańskim sługą
A. Pietkiewicz.

Notatka pochlebna, ogłoszona w tyle popularnem i poczytnem warszawskiem piśmie, nie minęła bez wrażenia: „Mielczarskiego już opłaciłem — donosi Pług dr. Rollemu 26 maja. — Nie chciał nic ustąpić z pięciuset rubli, bo go wbił w dumę *Kuryer Warszawski*, a koledzy jubilerowie zaostrzyli jego apetyt utrzymując, że za cenę tak niską żadenby z nich nie wziął takiej roboty“.

W czerwcu dar jubileuszowy Podolan znalazł się nad Smotryczem, czekając dnia, w którym delegaci tej prowincyi przewiozą go do Krakowa i wręczą Kraszewskiemu.

„Pieczątkę juźeście musieli odebrać — pisze Pietkiewicz. — Szczęśliwym będę, gdy odbiorę od Was zawiadomienie, że choć w połowie tak się Wam podobała, jak wszystkim, co ją oglądali w Warszawie. Fotografię myśmy tu zdjęli (pieczątki osobno a kuferka osobno) i zrobimy z niej drzeworyt do jubileuszowego numeru *Kłosów*.“

Obawy przezacnego Adama Pługa były płonne: pieczątka wzbudziła powszechny zachwyt, a jubilat zaliczał ją do najmilszych sobie darów.

Pozbywszy się jednego kłopotu, nie ustawał Pług w dalszej pracy nad wydaniem Księgi, której poświęcił tyle zabiegów i nieprzespanych nocy.

„Książka jubileuszowa (list z 29 sierpnia 1879 r.), na którą Podolacy tak dziwnie i oburzająco niełaskawi, ukazała się i bez ich łaski, a stanęła tak świetnie, że musimy na tysiąc egzemplarzy robić drugą edycyę (przedrukowujemy 15 arkuszy już odbitych), bo 4500 nie wystarczyło: po obliczeniu prenumeratorów, znalazło się ich 4900!!“

„Do Krakowa pojadę — donosi 4 września — mam już pasport w kieszeni, a zdaje się, że obrócę drogę na Drezno, zkąd razem z jubilatem ruszę na Wawel. Pieczątkę mógłby najwłaściwiej Władysław Górski doręczyć. a i jabym też od tego zaszczytu nie uchylił się; ale to Wasza rzecz: jak uznaliście za właściwe, tak się i stanie“.

A w liście z 27 września: „Ja dotąd jeszcze nie przyszedłem do końca z Książką jubileuszową, którą coraz to nowe spotykają przygody: to papieru zabraknie, to drukarnia zadrzemie, to cenzor zachoruje albo się rozkaprysi, to korrektor się spóźni, a wszystko się na mnie odbija, tak, iż ledwie głowy nie tracę! Dopiero we wtorek po południu ostatni arkusz będzie mógł wyjść z pod prasy i to bez listy prenumeratorów, która się później dodrukuje i odeśle jubilatowi; a we środę w nocy mamy wyjechać do Krakowa, jedna więc tylko doba pozostanie na oprawę Książki, którą mokrą damy jutro jubilatowi“.

Z Krakowa wrócił poczciwy Pług oczarowany i zachwycony. „Gdyby nie brakło w nim pola do pracy chlebodajnej — pisze zupełnie otwarcie — dziś-bym tam najchętniej zamieszkał. Warszawa teraz jeszcze gorzej mi się wydaje....“.

Ponadto informuje Dr. Antoniego J., „że pieczątkę Górski z Kostkiewiczem Kraszewskiemu doręczył“ i że, „jak sam jubilat, tak i wszyscy, który ją oglądali, dar ten uznali za jeden z najpiękniejszych, a potrzeba Ci wiedzieć — pisze w dalszym ciągu — że bardzo pięknych i kosztownych była ilość niezmierna!

„Dalej donoszę Ci. o czem zresztą musisz już wiedzieć, że stosownie do Twojej woli, synów Twoich przedstawiłem Kraszewskiemu, który serdecznie ich uściskał i pobłogosławił, a prosił, aby o tem napisali do Ciebie. Sądzę, że chwila ta, której im niejeden z kolegów, a Tobie niejeden z ojców pozazdrościł, na zawsze w ich pamięci zostanie, a wrażenie z niej wyniesione, bezowocnem nie będzie, co daj Boże!

„Uroczystości jubileuszowej opisywać Tobie nie potrzebuję, bo świadkowie naoczni zdadzą Ci z niej sprawę dokładną; tyle tylko mogę powiedzieć, że przeszła ona wszelkie oczekiwania i że w dziejach naszego narodu stanowić będzie jedną z kart najpiękniejszych i najświetniejszych, którą wobec całego świata pochlubić się śmiało możemy“.

Tyle z ciekawych listów Pietkiewicza.

(Dokończenie nastąpi).

Michał Rolle.

obstrukcyi. Hr. Andrassy, którego jest zasługą, że powiódł partyę niezawisłości na pole polityki realnej, — on, który w r. 1907 przeprowadził zaostrzony regulamin i który ubiegłej jesieni z całem wytężeniem pracował nad doprowadzeniem do pokoju, nie poprze przecie obstrukcyi, nie przyłoży ręki do jej rehabilitacyi.

Mam nadzieję — kończył Beöthy — że obecny nastrój, doskonale nadający się do utorowania drogi trwałemu pokojowi, nie przejdzie bez śladu. Żelazna konieczność musi usunąć pokojowi z drogi wszelkie stawiane mu przeszkody.

To sprawozdanie poselskie Beöthyego przyjęto hucznymi oklaskami, poczem zgromadzenie wystosowało do hr. Tiszy telegram z zapewnieniami sympatyi.

Polacy pod berłem pruskiem.

(Cena ziemi na kresach wschodnich).

Tägliche Rundschau zamieszcza p. n. „Ceny ziemi na kresach wschodnich“ następujący artykuł:

„Wysokość cen ziemi w dzielnicach, objętych ustawą kolonizacyjną, stała się wprost niebezpieczeństwem dla dalszego rozwoju osadnictwa. Komisya kolonizacyjna musi płacić tak bardzo wysokie ceny za majętności, nabywane z wolnej ręki, że z trudnością może już tylko nowe kolonie tworzyć ze względu na wielkie straty, które ponosi kasa państwowa, jak również ze względu na niebezpieczeństwo nieopłacalności osad, kupionych za tak wysoką cenę.

Często zarzuca się komisyi kolonizacyjnej, że ona to właśnie winna jest temu podniesieniu się cen ziemi. Zarzut ten, mniema niemiecki organ, nie jest słuszny, a przynajmniej chyba w bardzo tylko małej mierze. Jak wiadomo, komisya kolonizacyjna rozpoczęła czynność swą w r. 1886, a dopiero w roku 1894 ceny większych majętności w obu dzielnicach objętych kolonizacyą podniosły się, w tym dopiero roku podrożenie nagłe nastąpiło. Do roku 1893 przy wielkich majątkach zaznaczała się w cenie nawet tendencya zniżkowa i to znaczna bardzo. Podniesienie się cen mogło się zauważyć dopiero od roku 1901, ale nie poprzestało ono jedynie na dzielnicach objętych kolonizacyą, przeciwnie, rozciągnęło się na cała monarchię. Wszędzie i tam nawet, gdzie wpływ kolonizacyi nie sięga, widzimy podwyższanie się cen ziemi, wskutek przyczyn ogólnej natury. Opłacalność rolnictwa tak bardzo podniesiono przez obecną politykę gospodarczą, wielki popyt na większe mianowicie majątki, gotowość amatorów z kół przemysłowych i kupieckich, płacenie za majętności wiejskie cen wygórowanych — wszystko to przyczyniło się do zwyżki cen ziemi.

Już w memoryale o działalności swej przez pierwsze lat 20, broniła się komisya kolonizacyjna przed zarzutem, jakoby przyczyniła się do niezdrowego rozwoju cen ziemi i wskazała na liczne melioracye, które przeprowadza, i wskutek nich na zwiększone dochody. „Pewna normalna zwyżka cen ziemi jest raczej zdrowym i uznania godnym objawem i nie może być kładziona na karb działalności komisyi kolonizacyjnej; wedle sprawozdań Izb rolniczych za czas 1901/1905 stwierdzono ją we wszystkich częściach monarchii“. Jako powody podwyższenia cen ziemi przytaczano w memoryale: ulepszenie komunikacyi, przedewszystkiem zbudowanie sieci kolejowej i dróg bitych, rozszerzenie sieci telegraficznych i telefonicznych, co wszystko ułatwia sprzedaż produktów rolniczych, koszta produkcyi obniża przez obniżenie frachtów, a możność zysków tem samem zwiększa, dalej podniesienie ogólne kultury, w szczególności zaprowadzenie intensywnego kierunku gospodarstwa, dalej podniesienie dochodów czystych, kredytu realnego i osobistego przez rozrost spółek. Nakoniec spadek stopy procentowej na wsi, przyrost ludności, ogólne podniesienie się stosunków komunalnych i pewna stabilizacya dochodów czystych wskutek niemieckiej polityki celnej, co wszystko przyczyniło się do podniesienia wartości ziemi.

Jeżeli później ceny ziemi po nad tę naturalną zwyżkę podniosły się, to mianowicie w dzielnicach, na które rozciąga się działalność komisyi kolonizacyjnej, wina tego — pisze *Tägl. Rundschau* — spada na wyśrubowaną konkurencyę ze strony polskiej. W r. 1904 komisya kolonizacyjna widziała się zmuszoną do stwierdzenia: że „przy kupnach musi walczyć z konkurencyą, wobec której dalsze podniesienie się cen jest nieuniknione. Dodać jeszcze należy, że konkurencyjna ta walka nie jest równą, bo komisya kolonizacyjna sama jedna stoi wobec licznego zastępu polskich konkurentów, którzy w poszczególnym przypadku usunięci, na nowo znowu w innych występują, aż im się nie uda tego lub owego majątku nabyć. Jeżeli polski konkurent raz może ziemię przepłaci, komisya kolonizacyjna musi ją zawsze prawie przepłacać“.

Z tego przedstawienia rzeczy wyciągnął rząd konsekwencye, wnosząc w r. 1907 ustawę o wywłaszczeniu. Ale do dnia dzisiejszego ustawa ta nie znalazła zastosowania. Obecny minister rolnictwa sądzi, że wstrzymać się z tem należy ze względu na niezdrowo wysokie ceny ziemi. Widzimy jednak, że ta powściągliwość nic nie wpływa na obniżanie cen ziemi — ceny te ciągle podnoszą się, a im dłużej komisya kolonizacyjna czeka, tem większemi będą ofiary, które ponosić musi, jeżeli nie ma się zlikwidować. Niezastosowanie ustawy o wywłaszczeniu prowadzi do tego, że kiedy ostatecznie wywłaszczanie się rozpocznie, wyższe ceny płacić będzie trzeba, aniżeli możnaby było wtedy, gdyby wpierw na wywłaszczanie zdecydowano się. Wszystko, co minister rolnictwa jako powód nierozpoczynania wywłaszczania w parlamencie przytoczył, okazało się, jak uważny obserwator natychmiast dowieść mu może, bezpodstawnem“.

A więc wywodów tych sens ostateczny: znowu wywłaszczenie! Sfery hakatystyczne nie mogą wybaczyć rządowi, że mając taki w ręku oręż przeciw polskości, dotąd nie skorzystał z niego.

Z pod berła rossyjskiego.

(Bliższe szczegóły buntu saperów. — Drobiazgi.)

Dzienniki petersburskie otrzymały już korespondencye z Taszkentu, opisujące wydarzenia, zaszłe w letnim obozie podmiejskim. Przytaczamy, co donosi *Swiet*:

„Już od kilku tygodni szeptano w obozie, że wśród saperów coś się knuje. Utrzymywano, że o trzy wiorsty od wsi Troicka czyli od obozu, odbyło się kilka wieców z udziałem żołnierzy. Podrzucanie proklamacyj stało się coraz częstszem; zdarzyło się kilka przypadków jawnego nieposłuszeństwa. Jedna kompania wystąpiła z protestem przeciwko jakoby złej strawie i t. d. Wzmocniono tedy dozór; oficerowie co noc sprawdzali, czy wszyscy żołnierze są w obozie.

Wieczorem 14 b. m., zaraz po capstrzyku, rozległ się wystrzał. Był to sygnał. Saperzy, jak na komendę, chwycili za broń i z kapelą, która przygrywała marsza „Pozdrowienie ojczyźnie“, wyszli na drogę przed obozem. Część ich usiłowała zawładnąć sztandarem i kasą pułkową, ale była odparta wystrzałami straży. Uszykowani na drodze rokoszanie ostrzeliwali baraki oficerskie i krzyczeli: „Towarzysze, łączcie się z nami!“

Jakoż liczba buntowników rosła i niewiadomo, jakie rozmiary przybrałby rokosz, gdyby z klubu oficerskiego nie nadbiegli kapitanowie Zilcow, Pochwisniew i porucznicy. Pierwszy z nich zgromadził około 30 żołnierzy ze swojej kompanii i rozpoczął dawać ogień do rokoszan. Część saperów rozproszyła się, pozostało ich atoli w szyku około 450, czyli siła poważna. Doszło już do walki na bagnety. Kapitan Pochwisniew padł skłóty, kapitan Zilcow otrzymał lekką ranę w plecy. Tymczasem jednak ściągnięto batalion strzelców, który raz po raz dawał salwy do rokoszan. Saperzy, ostrzeliwali się, póki nie nadjechali kozacy. Widząc się otoczonymi, buntownicy skorzystali z ciemności i rozbiegli się.

Zajęto się teraz ich chwytaniem. Ujęto koło 130 żołnierzy, którzy brali czynny udział w rokoszu i około 200, którzy po pierwszych wystrzałach zbiegli z obozu. Padło trupem trzech oficerów, raniono — dwu. Z żołnierzy poległo trzech, raniono — dziesięciu. Kapitan Zilcow w drodze telegraficznej otrzymał awans na podpułkownika. Minister wojny wydelegował do Taszkentu na śledztwo naczelnego prokuratora wojskowego.“

Ziemszczina pisze, że sztab generalny zmniejszył nieco w swym komunikacie rozmiary buntu. Najsmutniejsze refleksye — zdaniem tegoż organu — nasuwa niedbalstwo i bezczynność dowódców obozu. Buntownicy walczyli w zupełnym porządku. Dowódcy zaś wykazali brak energii i być może nawet odwagi. Dziennik żąda wkońcu wdrożenia surowego śledztwa.

Zdaniem *Kołokoła* cała wina za bunt spada na tych, którzy dopuścili do rozpowszechnienia wśród żołnierzy.... baptyzmu.

* * *

Senator Manuchin stwierdził, że Towarzystwo kopalni nad Leną w ciągu roku niedopłaciło robotnikom 13.600 rubli. Minister handlu w Petersburgu wezwał do siebie prezesa Towarzystwa i zażądał uiszczenia tej kwoty. Prezes natychmiast przystał na to. *Swiet* zapytuje, kto te pieniądze odbierze, skoro wszyscy robotnicy już się rozjechali.

Do *Gołosu Moskwy* telegrafują z Kijowa: Intendenci tutejsi otrzymali ułaskawienie. Wszystkich uwolniono od kary więzienia, a niektórych pozostawiono w służbie.

Poseł z gub. saratowskiej, hr. Uwarow, wyjaśnia w liście otwartym, że żadnego lasu skarbowego, oddanego pod swoją opiekę, nie roztrwonił, gdyż nie brał go w opiekę. Rzecz się tak miała, że podczas pobytu hr. Uwarowa zagranicą, sekwestrator powierzył dozór nad lasem jednemu z oficyalistów hrabiego, ale oficyalista ten nie był i nie jest pełnomocnikiem hrabiego i przyjął las w opiekę bez jego upoważnienia. Hr. Uwarow skierował sprawę na drogę sądową.

Ze szkoły eparchialnej w Tomsku wydalono dwie nauczycielki za noszenie wąskich sukien.

Mnich Heliodor już przed kilku tygodniami wniósł prośbę do synodu o zdjęcie z niego święceń kapłańskich. A tymczasem korzysta z prerogatyw i wystosował do policmajstra w Carycynie pismo, w którem wyklina go, jego dzieci i jego rodzinę, a to za prześladowanie wielbicieli i wielbicielek mnicha.

Dzienniki petersburskie otrzymały d. 23 b. m. następującą depeszę z Sebastopola: O godzinie 3 nad ranem, w obrębie twierdzy rozstrzelano skazanych za podżeganie do rokoszu: galwanera Zelenina, mechanika Karpiszina i elektrotechnika Silakowa. Wyrok wykonali majtkowie z pancernika „Jan Złotousty“. Pozostałym siedmiu skazańcom karę śmierci zmieniono na ciężkie roboty bez terminu.

Prof. Leon Petrażycki i docent Kaminka, obydwaj znakomici prawoznawcy, z powodu nieporozumień z ministrem oświaty opuścili Uniwersytet petersburski. Na opróżnione katedry, z mocy służącego sobie prawa, senat uniwersytecki wybrał prof. Taranowskiego z Dorpatu i prof. Gordona z Charkowa. Minister żadnego z nich nie zatwierdził i sam mianował następców: Gribowskiego i Nikonowa, obu z Uniwersytetu odeskiego, oczywiście nacyonalistów.

Zgon cesarza Mutsuhito.

„W Japonii rządzą umarli“ powiada Lafcadio Heard. Tak więc cesarz Mutsuhito, którego oczy zamknęły się na wieki, wstępuje na tron nowy: obejmuje rządy nad pamięcią ludu, który umie, jak żaden inny na świecie, pełnić obowiązki pietyzmu. Na banknotach, monetach, znaczkach pocztowych nie można było oglądać cesarskiego wizerunku; pozostał on prawie niewidzialnym dla obywateli swego państwa, a jednak był im wszystkim tak bliski, jakby nieustannie w ich gronie, przed ich wzrokiem przebywał. To też cała Japonia pogrążyła się w żałobie i nie prędko ją porzuci.

Z nazwiskiem zmarłego cesarza łączy się nierozerwalnie powstanie nowożytnej Japonii. „Kraj wschodzącego słońca“ zmienił się pod jego rządami w państwo, w którem słońce świeci pełnią blasków. „Jakiekolwiek zaś przyczyny, rzekł w jednej z swych przemów najznakomitszy z japońskich mężów stanu, margr. Ito, dopomogły Japonii do świetnego rozwoju — chociaż niezawodnie urzędnicy i lud wiele przyczynili się do jej rozkwitu w latach ostatnich, — wszystko to jednak jest niczem w porównaniu z tem, co kraj zawdzięcza cesarzowi. Wola cesarska była zawsze gwiazdą przewodnią narodu. I pomimo wszelkich sprzyjających okoliczności, nigdy nie uzyskałaby Japonia tak nadzwyczajnych sukcesów, gdyby nie postępowy i roztropny wpływ cesarza. Nikt inny, jeno cesarz Mutsuhito, nauczył Japonię być tem, czem ona jest obecnie.“

Trzy zdarzenia w czasie rządów zmarłego cesarza wywarły wpływ rozstrzygający na losy Japonii: nadanie konstytucyi, wojna z Chinami i wojna z Rossyą. Japonia była zdawien dawna państwem absolutnem i nie było w niej właściwie żadnego punktu oparcia dla nadania konstytucyi w duchu nowożytnym.

Było więc to zadanie tem trudniejsze, jeśli konstytucya odpowiadać miała duchowi czasów naszych, a nie palić za sobą wszystkich mostów tradycyi, do której Japończycy — jak zresztą wszyscy Azyaci — żywią namiętne przywiązanie i uwielbienie. Mutsuhito też bardzo rozważnie przystąpił do dzieła, wysłał naprzód komisye zagranicę, po powrocie sam uważnie rozpatrywał się w ich plonie i to zeń wybrał, co najbardziej odpowiadało potrzebie i najlepiej godziło się z obyczajami ludu japońskiego. Na tej też podstawie ugruntował nowożytną administracyę Japonii i przystąpił do reorganizacyi finansów. Tysiące szkół założonych w całym kraju szybko wyprowadziły ludność japońską z odwiecznych mroków. Znakomici uczeni zajęli katedry Uniwersytetu w Tokio, a gdy tak żmudną pracą rozjaśniały się umysły, cesarz kładł podwaliny pod budowę nowożytnej armii i marynarki. Flota zwłaszcza, oręż tak doniosły, wprost nieodzowny dla państwa wyspiarskiego, była przedmiotem szczególnej pieczołowitości ze strony cesarza. Złożyła ona doskonale pierwszy egzamin w wojnie z Chinami, a poddana potem reorganizacyi, urosła w pierwszorzędną potęgę, jak to dowiodła Cuszima. Także armia, poddana gruntownej reorganizacyi na modłę europejską, dostroiła się do wysokiego tonu ogólnej reformy, a wawrzyny zdobyte w wojnie mandżurskiej okryły ją nieśmiertelną chwałą.

Twórca tych wszystkich wielkich rzeczy, cesarz Mutsuhito, cały przejęty troską o dobro ludu, sam prowadził życie bardzo skromne. Pałac cesarski przedstawia się jak zwykły dom japoński. Na rzecz zachodniej kultury poczyniono w nim tylko to ustępstwo, że okna posiadają szyby szklane, nie papierowe, a trzcinowe maty ustąpiły miejsca dywanom. Prywatne apartamenty cesarza nie znały przepychu, a cały sposób jego życia był bardzo prosty.

O chorobie cesarza dowiedział się świat przed kilkunastu dopiero dniami. Pierwsze wiadomości wspominały o chorobie traktu żołądkowego, później dopiero podano, że cesarz cierpi na ciężką chorobę pęcherza, wlokącą się od roku 1906. Biuletyny od razu brzmiały prawie beznadziejnie. Gwałtowny upadek sił ujawniony w arytmii i znacznie wzmożonej częstości uderzeń tętna, jakoteż nieprzytomność, zapowiadały bliską katastrofę. O ostatnich chwilach zmarłego cesarza brak na razie szczegółów.

Dzisiejsze stosunki Japonii.

Cesarz Mutsuhito pozostawił kraj swój w fazie potężnego rozwoju, który obok olśniewającego blasku, ma jednak i ciemne swe strony. Nie ulega wątpliwości, iż pokój w Portsmouth nie zadowolił Japonii pod żadnym względem. Przyroda obchodzi się z nią prawie po macoszemu, a przeludnienie odbija się ciężko na ogólnych warunkach ekonomicznych. Tylko niesłychana energia twórcza japońskiego ludu umie dawać sobie z tem wszystkiem radę, ale postępy cywilizacyi, rozszerzyły i tutaj zakres pragnień, w ślad zaś za tem poszło pewne wzburzenie socyalne. Ziemia Japonii jest wysilona, wydatność najważniejszych działów przemysłu dosięgła ostatecznych granic. Ztąd w szerokich masach budzi się niezadowolenie, a w kołach inteligentnych pewna obawa o przyszłość. Dla odetchnięcia pełną piersią potrzebuje Japonia nieodzownie nowych terytoryów, z których nowe wartości mogłaby wyciągnąć wrodzona Japończykom rzutkość i pracowitość.

Uzyskać zaś może Japonia najłatwiej ów cel doniosły przez porozumienie z Rossyą i dla tego to ks. Katsura wybrał się do Europy. W konferencyach jego z Sazonowem i Kokowcewem szło o rozgraniczenie sfery wpływów w Mandżuryi i Mongolii. Nie ulega bowiem wątpliwości, że z natury rzeczy południowa Mandżurya i wnętrze Mongolii powinny być uznane za przynależne do japońskiej sfery wpływów, gdy pod wpływ Rossyi przypaśćby powinna północna Mongolia.

Pomyślne załatwienie tej sprawy znaczną może ulgę przynieść Janonii, która z cywilizacyi zaczerpnęła nietylko dobrodziejstw, lecz także i goryczy niemało.

Cesarz Joszihito.

Nowy cesarz Japonii Joszihito urodził się d. 31 sierpnia 1879 i otrzymał odpowiednie przyszłemu władcy wykształcenie w tokijskiej szkole szlacheckiej, którą ze znakomitym ukończył postępem, poczem nabył wykształcenia uniwersyteckiego.

Od wczesnej młodości wielki nacisk położony był w wychowaniu następcy tronu na jego wykształcenie militarne. Ćwiczył się też w rozmaitych sportach i jest znakomitym jeźdźcem.

Byli nauczyciele cesarza przedstawiają go jako człowieka o bardzo bystrej inteligencyi, darze szybkiego pojmowania i zdumiewającej pamięci.

Ks. Joszihito poświęcał się po ukończeniu studyów zawodowi wojskowemu. Zajmował on w armii w ostatnich czasach stanowisko generała porucznika, a w marynarce wiceadmirała i przydzielony był do głównej kwatery dywizyi gwardyjskiej.

D. 10 maja 1900 zaślubił dzisiejszy cesarz księżniczkę Sadako, ur. 15 czerwca 1884, liczącą więc wówczas lat 16. Z małżeństwa tego przyszło na świat troje dzieci — sami synowie. Najstarszy z nich, ks. Hirohito liczy lat 11.

W wolnych chwilach poświęca się Joszihito studyom literackim i artystycznym. Posiada smak wyrobiony i z zajęciem śledzi wszystkie nowe zjawiska w dziedzinie literatury. Władając wybornie językiem francuskim, zna doskonale prądy umysłowe Europy.

Cesarz Joszihito jako następca tronu cieszył się wielką w kraju popularnością. W ostatnich czasach wyręczał często ojca w obowiązkach reprezentacyjnych.

Ogólnie sądzą, że cesarz Joszihito w zupełności dorósł ciężkiemu zadaniu, jakie obecnie Opatrzność włożyła na jego barki.

Tokio. Cesarz Joszihito złożył wczoraj w obecności ministrów uroczystą przysięgę na konstytucyę.

Ogłoszono roczną żałobę narodową.

Stan rzeczy w Turcyi.

Deklaracya rządu.

Z okazyi posiedzenia Izby poczyniono wczoraj nadzwyczajne środki ostrożności.

Plac przed parlamentem zajęło 1 i pół kompanii piechoty, wejścia strzegło 150 żołnierzy. Przed rozpoczęciem posiedzenia wojsko na żądanie deputowanych wycofano.

W sali zjawili się wszyscy ministrowie z wyjątkiem Kiamila baszy i ministra wojny.

Wielki wezyr odczytał programowe oświadczenie, w którem podniósł, że rząd wśród wielkich trudności objął ster rządów, spodziewa się jednak, że naród go poprze. Trudności leżą w tem, że władze przy wyborach do parlamentu wmieszały się nielegalnie do aktu wyborczego, że wydano zarządzenia sprzeczne z ustawą, że wreszcie oficerowie brali czynny udział w życiu politycznem. Rząd wdrożył śledztwo co do ostatnich wyborów i postąpi odpowiednio do wyników tego śledztwa, a nie dopuści do mieszania się armii do polityki, urzędników zaś politykujących zastąpi innymi. Istniejące ustawy będą ściśle przestrzegane, sprzeczne z konstytucyą będą cofnięte — prawa zawarowane narodowościom będą szanowane. Co do wojny, bohaterstwo armii tureckiej i Arabów, okazywane od 10 miesięcy, zasługuje na wdzięczność narodu. Rząd będzie dalej działał w obronie kraju, póki nie znajdą się podstawy do rokowań, odpowiadające honorowi i powadze państwa. Co do polityki zagranicznej, rząd obowiązywać będą zasady polityki z końca stycznia 1909 r., ponieważ tylko ta polityka odpowiada uczuciom narodowym.

Nad oświadczeniem tem wywiązała się dyskusya.

Deputowani młodoturecccy żądali odroczenia dyskusyi i wydrukowania programu rządu, czemu wielki wezyr się sprzeciwił.

Dep. Talead wezwał do zachowania zimnej krwi i wystąpił przeciw żądaniu rozwiązania Izby, wyrażając nadzieję, że rząd do tego nie dopuści.

Minister Hussein Hilmi oświadczył się przeciwko przedłużaniu dyskusyi i postawił kwestyę gabinetową.

Deputowani młodoturecccy zażądali odroczenia dyskusyi przynajmniej na 24 godzin, zarzucając przytem despotyzm rządowi.

Posiedzenie na krótki czas przerwano.

Po przerwie przyszło do burzliwych scen między posłami albańskimi a młodotureckimi.

Minister Hussein ponownie prosił o skrócenie dyskusyi.

Po ponownej przerwie w głosowaniu wyrażono rządowi pełne zaufanie 113 głosami przeciw 45.

Stanowisko Młodoturków.

Przywódcy Młodoturków zjawili się wczoraj u wielkiego wezyra i oświadczyli, że nic nie mieliby przeciw rozwiązaniu parlamentu, gdyby otrzymali gwarancyę, że nowe wybory będą przeprowadzone legalnie, bez popierania jakiejkolwiek partyi.

Wielki wezyr odpowiedział, że musi poradzić się z kolegami.

Jak słychać, komitet młodoturecki wydał okólnik do filij klubowych, w którym poleca największą czujność, a zarazem nakazuje wstrzymanie się od wszelkiej prowokacyi.

Ruch w Albanii.

Dzienniki donoszą, że część rezerwy I. dywizyi, znajdującej się w wilajecie Kossowo, została uwolniona.

Ikdam dowiaduje się, że 15.000 Albańczyków zażądało rozwiązania Izby.

Konstantynopol. Rząd cofnął z Izby wszystkie projekty ustaw, wniesione przez rząd poprzedni.

Zdaje się, że znany list z pogróżkami do prezydenta był podpisany tylko przez kilku członków Ligi, a nie za wiadomością jej centralnego komitetu.

KRONIKA.

Lwów, 31 lipca.

Kalendarz.

Czwartek (1 sierpnia):

Piotra. — Bolisława. — Makaryny.

Wschód słońca o godzinie 3·56 rano, zachód słońca o godzinie 7·06 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 20 stopni C.

— Z c. i k. armii. *Dziennik rozporządzeń wojskowych dla c. i k. armii* ogłasza: Generał-major Jan Kahler, komendant 5 brygady kawaleryi uwolniony na własną prośbę ze względu na stan zdrowia z tego stanowiska.

Generał-major Wincenty bar. Abele, komendant 14 brygady kawaleryi, zamianowany komendantem 3 dywizyi kawaleryi.

Pułkownik Adam Pietraszkiewicz, komendant 2 p. drag., zamianowany komendantem 14 brygady kawaleryi.

Pułkownik Samuel bar. Apór de Al-Tórja, komendant 13 p. huz., zamianowany komendantem 6 brygady kawaleryi.

Zamianowani zostali pułkownicy: Jan Schilling, komendant 12 p. ul., komendantem 5 brygady kawaleryi; Emil Gołogórski, komendant 23 brygady piechoty, inspektorem generalnym saperów: Mieczysław Zaleski, komendant 58 pp., komendantem 23 brygady piechoty; Wincenty Kuhn, nadkompletowy w 55 pp., przydzielony do 1 brygady górskiej, komendantem 58 pp.

Zamianowani zostali podpułkownicy: Karol bar. Peche z 12 p. drag. komendantem 2 p. drag.; Stefan Horthy de Nagy-Bánya z 8 p. huz., komendantem 13 p. huz.

Tytuł i charakter majora z uwolnieniem od taksy otrzymał kapitan w stanie spoczynku Karol Schultis-Rzepecki, a tytuł i charakter kapitana porucznik Juliusz Salomon-Friedberg.

— Z Uniwersytetu. PP. Majer Kaufer z Dobczyc, kandydat adwokacki Kazimierz Tylko, auskultant sądowy z Wadowic, otrzymali w Uniwersytecie Jagiellońskim stopnie doktorów praw.

— Z kolei. Od dnia 4 sierpnia do 8 września b. r. kursować będą na szlaku Drohobycz-Borysław w niedziele i święta rzym. kat. przy sprzyjającej pogodzie: nadzwyczajny pociąg osobowy nr. 1832 (odjazd z Borysława o godz. 2 m. 14 po poł., z przystanku Drohobycz-miasto o godz. 2 m. 32, przyjazd do Drohobycza o godz. 2 m. 39 po poł.) i na szlaku Drohobycz-Truskawiec Zdrój nadzwyczajne pociągi osobowe osobowe nr. 5631 (odjazd z Drohobycza o godz. 2 m. 53 po poł., przyjazd do Truskawca Zdroju o godz. 3 m. 32 po poł.) i z powrotem nr. 5632 (odjazd z Truskawca Zdroju o godz. 9 m. 50 wieczorem, przyjazd do Drohobycza o godz. 10 m. 23 w nocy). Pociąg nr. 5632 zdąży w Drohobyczu do połączenia z pociągiem osobowym nr. 1825, kursującym w kierunku do Borysława, i nr. 1233, kursującym w kierunku do Stryja.

— Wystawa obrazów polskich w Grado. Wczoraj otwarto w Grado w salach municipium wystawę obrazów, ilustracyj do dzieł Sienkiewicza. Na wystawę nadesłali swe prace: Bagieński, Batowski, Ciągliński, Cwikliński, Górski, Vlastimil Hofmann, Jarocki, Jul. Kossak, Kostrzewski, Kuhn, Masłowski, Perdzyński, Ruszczyc, Rozwadowski, Stachiewicz, Szczygliński, Wł. Tetmayer, Trojanowski, Tracewski, Wodzinowski.

— Płonica we Lwowie. W ubiegłym tygodniu zachorowało na płonicę w całem mieście 28 osób (z tego w dzielnicy Żółkiewskiej 17), a cztery przybyły do szpitala z po za Lwowa. Umarły 3 osoby. W poprzednim tygodniu było 30 wypadków w mieście i jeden wypadek z po za Lwowa, a umarły 3 osoby.

— Wyścigi konne w Krakowie. We czwartek, 15 sierpnia b. r., odbędą się na placu wyścigowym krakowskim wyścigi 10 pułku dragonów, podczas których czynny będzie totalizator. Program obejmie po 7 wyścigów z różnemi przeszkodami. Początek wyścigów o godzinie 2·30 po południu. Dla uprzyjemnienia pobytu przygrywać będą orkiestry wojskowe. Wstęp na wszystkie miejsca bezpłatny.

— Sprzedaż zużytych ławek, stołów, stołków i tablic szkolnych, z powodu przeniesienia Seminaryum nauczycielskiego męskiego we Lwowie, odbędzie się w ostatnich dniach sierpnia 1912 roku. Bliższe informacye w Zakładzie, ul. Kalecza 5.

† Zmarła w ostatnich dniach: we Lwowie, Sabina z Wiśniowskich Mysłowska.

△ Zgubiono: w Ogrodzie miejskim czarny pulares, zawierający 3 kor. i rozmaite zapiski; policę Tow. ubezpieczeń „New York"; w ulicy Leona Sapiehy srebrny pulares ze srebrnym łańcuszkiem i złotem serduszkiem.

△ Znaleziono: na inspekcyi policyjnej czarny parasol męski; w ulicy Łyczakowskiej czarny pulares, zawierający rozmaite kwity; w wozach miejskiej kolei elektrycznej: torebkę z przyborami toaletowymi, 3 pary pończoch, parasol, parę rękawiczek damskich, torbę zawierającą noże, torebkę z drobną kwotą i pulares, zawierający zegarek damski i drobną kwotę.

△ Kronika policyjna. Za niebezpieczne pogróżki oddano wczoraj do aresztów policyjnych czeladnika rzeźnickiego, Jana Mądraka.

△ Ucieczka defraudanta. Z Podhajec nadeszła wczoraj do tutejszej policyi wiadomość w drodze telegraficznej, że zbiegł ztamtąd Kalikst Krasicki, sprzeniewierzywszy 440 kor.

Krasicki liczy 24 lat, jest słusznego wzrostu, brunet, łysy, w popielatem ubraniu.

△ Listonosz defraudantem. Z Ungwaru, na Węgrzech, nadeszła do tutejszej policyi w drodze telegraficznej wiadomość, że zbiegł ztamtąd, dopuściwszy się defraudacyi, listonosz pieniężny Jakób Tamas.

Tamas miał zbiedz przez Sianki do Galicyi.

△ Umysłowo chorą służącą Kswerę Kozakiewiczównę oddała policya w opiekę komisaryatowi II. dzielnicy.

△ Ofiara brutala. Dziś rano zmarł w realności przy ul. Janowskiej l. 48, syn właściciela sklepiku 10-letni Antoni Gerula, którego w niedzielę, 28 b. m., uderzył laską po głowie pomocnik rakarski Franciszek Jasiński. Chłopiec po tem uderzeniu zaczął silnie gorączkować i stracił przytomność, której już nie odzyskał.

Zwłoki dziecka odstawiono do kostnicy Zakładu medycyny sądowej, policya zaś wdrożyła dochodzenia i aresztowała Jasińskiego.

Jasiński, badany na policyi, zaprzeczył stanowczo, by Gerulę uderzył.

△ Ogień. W kuchni internatu Ligi pomocy przemysłowej, znajdującej się w oficynach na II. piętrze realności przy ul. Pańskiej l. 11, wybuchł wczoraj ogień, przyczem spaliła się podłoga i część sufitu. Szkoda wynosi około 500 kor. Powodem pożaru było to, że kuchnia była w ten sposób zbudowana, że stała bezpośrednio na podłodze.

△ Wypadek na dworcu kolejowym. Dziś przed godziną 10 przed południem z dachu hali głównego dworca spadł zajęty czyszczeniem okien robotnik kolejowy Aleksander Duda i odniósł załamanie czaszki. W stanie bardzo groźnym odwiozło go pogotowie Towarzystwa ratunkowego do szpitala powszechnego.

— Z awiatyki. Inż. Adolf Warchałowski wykonał onegdaj w Wiener Neustadt pierwszy lot na skonstruowanym przezeń hydroplanie. Latawiec ten, przeznaczony dla marynarki wojennej, ma być odpowiedni do wzlatywania zarówno z gruntu stałego, jak z wody, a tak samo opuszczanie się na ziemię nie ma być zależne od natrafienia na grunt stały. Lot onegdajszy powiódł się dobrze, a wylądowanie odbyło się również zupełnie gładko.

— Samobójstwo dwu kobiet. Z Krakowa donoszą: Wczoraj o godzinie 4 po południu inżynierowie nad Wisłą spostrzegli płynące wodą zwłoki dwu kobiet z dużymi bukietami kwiatów na piersiach. Wydobyli je co prędzej na brzeg i zawiadomili policyę, oraz pogotowie Towarzystwa ratunkowego. Wnet też przybył na miejsce wypadku komisarz policyi p. Styczeń, lekarz miejski dr. Komorowski i pogotowie Tow. ratunkowego. Stwierdzono, że kobiety miały związane ręce sznurkiem, używanym do pakowania cukru, na piersiach wielkie bukiety róż, przyczepione szpilkami od kapeluszy. Jedna z kobiet była w czarnej spódnicy i białej bluzce w niebieskie paski, przepasana czarnym gumowym paskiem z białą metalową klamrą, druga była w ciemno-oliwkowej sukni w staniku tego samego koloru. Prawdopodobnie są to siostry i należą do sfery inteligentnej. Są one słusznego wzrostu, o pociągłych twarzach, włosach szpakowatych, w wieku od 30—40 lat. Na nogach miały buciki gumowe z firmą „K. Rybiński, Lwów, Pańska 11a". Chusteczki, znalezione w kieszeniach, miały wycięte starannie znaki. Nie znaleziono przy nich żadnych papierów, ani notatek, wskazujących na to, zkąd pochodzą i co są za jedne. Na wzgórzu opodal miejsca wypadku znaleziono dwa kapelusze (toczki) z firmą „Topolnicka, Lwów, Kopernika", oraz dwa żakiety ciemne z aksamitnymi kołnierzami z firmą „Stauber, Lwów-Przemyśl", nadto dwie czarne parasolki. Wszelkie środki przywrócenia kobiet do życia okazały się bezskuteczne. Zwłoki przewieziono do kostnicy Zakładu medycyny sądowej, ponieważ zachodzą poszlaki, że kobiety przed utopieniem otruły się prawdopodobnie fosforem. Zebrane wczoraj poszlaki wskazują, że kobiety owe w poniedziałek przyjechały do Krakowa, stanęły w jednym z hoteli, gdzie przenocowały. Przed południem kupiły bukiety i udały się nad Wisłę, gdzie zrzuciły kapelusze i żakiety i rzuciły się do wody, związawszy sobie nawzajem ręce sznurkiem. W wodzie przebywały 3—4 godzin, na co wskazują plamy pośmiertne na twarzach, stwierdzone przez lekarza.

Policya krakowska odniosła się w tej sprawie do policyi lwowskiej.

— Wypadek w Tatrach. Nowotarski korespodent *Nowej Reformy* podaje rozmowę z sędzią śledczym p. Stiasnym w sprawie zaginięcia panny Szystowskiej. Mam wrażenie — opowiada sędzia — że panna Szystowska zginęła gwałtownie z cudzej ręki. Do ucieczki lub maskowanego samobójstwa nie miała najmniejszego powodu, życie jej było jasne i pogodne. Jeśli znalazła śmierć, to leży po stronie węgierskiej, zdala od miejsca rozstania z wycieczką, bliższe bowiem okolice przeszukano tak dokładnie, że znachodzono przed laty zgubione scyzoryki. Górale byliby więc i kobietę znaleźli. O jakimś wypadku w tych stronach niema więc mowy. Może śledztwo sądu węgierskiego przyniesie jakieś szczegóły. Odkryto też pewien szczegół na poparcie tych twierdzeń. Mianowicie na wysokości Hlińska znaleziono odcinek bucika, wskazujący, że jakaś kobieta przeszła na stronę węgierską. W Kokawej opowiadają nadto, że żona pewnego wolarza wracając z hali 14 b. m. wieczorem na kwandrans drogi od koleby pasterskiej w pobliżu dzikich złomów drzew lawinowych słyszała kilkakrotne jęki. Mogły to być ostatnie głosy panny Szystowskiej.

— Zawalenie się balkonu. W Bronowicach pod Lublinem wyszła na balkon przy mieszkaniu na 3 piętrze żona pewnego kasy robotników chrześcian, Janiakowa z 9-letnią córeczką, Zofią. Nagle balkon oderwał się i matka z córką spadły na bruk. Dziewczątko zabiło się, Janiakowa zaś poraniła się i potłukła. W stanie groźnym odwieziono ją do szpitala.

— Szalona burza, połączona z oberwaniem chmury, przeszła onegdaj nad Tryestem. Niżej położone ulice miasta zostały zalane.

— Eksplozya benzyny. Wczoraj eksplodowała benzyna w fabryce firmy Berg i Spka w Budapeszcie. W godzinę później drugi kociołek benzyny wyleciał w powietrze. Dwaj robotnicy ciężko ranni, czterech brak.

— Lokaut. W fabryce elektrycznej Ganza w Budapeszcie zostali wydaleni z pracy wszyscy robotnicy w liczbie 3000 z powodu częściowego strajku, wywołanego wydaleniem męża zaufania organizacyi zawodowej.

— Echa zamachu na Cuvaja. Z Zagrzebia donoszą: Wczoraj miano przystąpić do przesłuchania osk. Jukića, ten jednak z taką szybkością opuścił salę, że żołnierze ledwie go mogli zatrzymać. Przyszło do bójki między nim a żołnierzami, których Jukič powalił na ziemię.

Obrońca dr. Probek domagał się ponownie oddania oskarżonego pod badanie psychiatrów, prokurator się temu sprzeciwił, poczem trybunał wnioskowi obrony odmówił.

Przewodniczący odczytał następnie protokół zeznań Jukića, złożonych w śledztwie, który przyznał się, że chciał zamordować Cuvaja, by uwolnić Chorwacyę i założyć południowo-słowiańską republikę. Jukič według tego protokołu miał przywieźć z Serbii bombę. Obrońca zaprotestował przeciw odczytaniu protokołu, a nieprzesłuchiwaniu oskarżonego.

Z kolei przesłuchano drugiego oskarżonego Cujiča, który podał, że Jukič zwierzał się z zamiarem zabicia Cuvaja, i prosił go o pieniądze na naboje. Oskarżony zaprotestował przeciw redakcyi protokołu śledztwa, którego nie wolno mu było zmieniać.

Dziś dalszy ciąg rozprawy.

— Dziesięć ofiar Dniepru. W sprawie niedzielnej katastrofy z łodzią motorową na Dnieprze, pod Kijowem, podają następujące bliższe szczegóły: W niedzielę odbywały się regaty sekcyi wioślarskiej polskiego Towarzystwa gimnastycznego. Po skończonych regatach, przed wieczorem, technik warsztatów kolejowych Bronisław Arciniowski powiózł na przejażdżkę w swojej łodzi motorowej grono znajomych, złożone z 12 osób. O 6 wiorst powyżej Kijowa fale statku holowniczego zalały łódź, która w mgnieniu oka zatonęła. Utonęli z tego towarzystwa: sam właściciel łodzi Bronisław Arciniowski, Stanisław Chmurzyński z żoną i synem, Edwardowa Vetterowa z córeczką, Stanisław Zieliński, Oraczewska z synkiem, oraz Bronisława Drzewiecka (dwie ostatnie z Warszawy). Ocalały tylko 3 osoby. Zaledwie jedne zwłoki zdołano dotychczas odszukać.

Kronika zagraniczna.

* Strajk w drukarniach. W Irkucku rozpoczął się strajk powszechny w drukarniach. Dzienniki nie wyszły.

* Zakończony strajk. Wczoraj rano podjęto pracę w dokach londyńskich.

* Echa zatonięcia „Titanica". Z Londynu telegrafują: Lord Morsey ogłosił wyniki śledztwa z powodu katastrofy z „Titanikiem". Zdaniem Morseya powodem katastrofy była zbytnia szybkość okrętu i brak środków ratunkowych.

Ważne próby na kolejach żelaznych. Jeżeli na bardzo ożywionych kolejach żelaznych ruch pociągów często po sobie następujących odpowiada słusznym wymaganiom publiczności, to na kolejach pobocznych tak bynajmniej nie jest głównie z przyczyny za małej frekwencyi osób, dla których nie opłacają się osobne pociągi osobowe, skutkiem czego komunikacya odbywa się przeważnie lub wyłącznie pociągami mieszanymi osobowo-towarowymi, które z natury rzeczy idą stosunkowo powoli i rzadko po sobie, co wprost sprzeciwia się ruchowi osobowemu, który wymaga komunikacyi częstej i szybkiej.

Dlatego zarząd kolei prusko-heskich postanowił robić próby z wagonami motorowymi na kolejach pobocznych. Wagony te mają źródło siły same w sobie. Z początku używano do ruchu takich wagonów motorowych, które można nazwać albo autobusami albo automobilami kolejowymi, pary, próby jednak z tymi wagonami nie doprowadziły do zadowalających rezultatów. Spróbowano przeto ruchu zapomocą akumulatorów. Pokazało się jednak, że takie wagony motorowe mają ruch ograniczony do 50 kilometrów, poczem trzeba je znowu ładować elektrycznością, oczywiście w odpowiednich stacyach, a przez ten czas nie są do użycia. Dlatego postanowiono przejść do motorów wybuchowych ze spalaniem odpowiednich materyałów palnych z tą atoli odmianą od zwyczajnych automobilów, iż nie sam wybuch działa wprost jako siła popędowa, lecz porusza maszynę dynamoelektryczną, a ta dopiero wprawia wagon w ruch. Próby te wypadły pomyślnie i zarząd kolei prusko-heskich sprawia coraz wię-

cej takich wagonów motorowych na koleje poboczne, a używać ich można także na kolejach głównych, jeżeli idzie o to, by publiczności na stacyach w których nie zatrzymują się pociągi pospieszne, ułatwić używanie także i tych pociągów.

Nie mogąc tu wchodzić w szczegóły budowy takich wagonów motorowych. ograniczymy się do przytoczenia niektórych dat.

Wagon motorowy waży wraz z osobami 47 do 48 tonn czyli 47.000 do 48.000 kilogramów, może pomieścić 100 posażerów i z zapasem 220 kilogramów benzolu może odbyć drogę, wynoszącą 350 kilometrów. Na godzinę robi taki wagon na poziomej drodze 60 kilometrów, na drodze ze wzniesieniem się 1 prc. 26 kilometrów.

Chłodzenie motoru odbywa się wodą poruszaną przez odpowiednią pompkę która ją przeprowadza przez rurę, znajdującą się na dachu wagonu dla szybszego chłodzenia. W zimie woda ciepła z motoru służy do ogrzewania wnętrza wagonu. Do oświetlania lamp sygnałowych i wnętrza wagonu służy osobna baterya akumulatorów.

Podobnie, jak we wagonach zwykłych miejskich kolei elektrycznych, znajdują się w wagonach motorowych dwa stanowiska dla motorowego, jedno z przodu, drugie z tyłu wagonu wraz ze wszystkimi przyrządami dodatkowymi, potrzebnymi do kierowania ruchem wagonu.

Ponieważ dla wagonu motorowego jest jeden tylko motorowy, przeto dla uniknięcia przypadku w razie, gdyby motorowy z jakiegobądź powodu nie mógł pełnić swej czynności n. p. gdyby mu się zrobiło słabo, znajduje się urządzenie, iż motorowy przez cały czas swej czynności musi przyciskać ręką guzik odpowiedniego mechanizmu; gdy go przestanie przyciskać, przerywa się prąd elektryczny i wagon staje bez potrzeby osobnego hamowania.

Jeżeli, zaczem wszystko przemawia, wagony motorowe okażą się w długiem użyciu praktycznymi, to dla kolei pobocznych otworzy się nowa przyszłość.

Przekop panamski.

⌗ Już wkrótce po odkryciu Ameryki i jakiem takiem poznaniu jej konfiguracyi nabyto przekonania o koniecznej potrzebie przekopania przesmyku panamskiego i połączenia tym sposobem Oceanu Atlantyckiego ze Spokojnym ze względów komunikacyjnych i ekonomicznych. Ale ówczesne środki i stan wiedzy technicznej nie pozwoliły na dokonanie tego dzieła. Dopiero słynny Ferdynand Lesseps, któremu udało się świetnie przekopanie przesmyku suezkiego i stworzenia przez to nowej, a bez porównania krótszej, niż dotychczas, komunikacyi Europy ze Wschodnią Afryką, Azyą i Australią, wpadł na pomysł przekopania przesmyku panamskiego, którego koszt obliczono w r. 1880 na 600 milionów franków. Na wydać się mające w tym celu akcye podpisano 4 razy większy kapitał, w czem brali we Francyi udział ludzie nawet niezamożni, powierzający swe oszczędności Lessepsowi, którego gwiazda skutkiem powodzenia z przekopem suezkim stała wówczas u zenitu.

Do nowego dzieła zabrali się Francuzi bez należytego przygotowania i stracili skutkiem panujących w tej okolicy Ameryki chorób, mianowicie malaryi i żółtej gorączki, 80 prc. robotników, wydali, a raczej roztrwonili miliony na niepotrzebne całkiem rzeczy i dokonali zaledwie małej części dzieła. Po ogłoszeniu dalszej subskrybcyi jeszcze na dwa miliardy franków nastąpiła katastrofa: upadek całego przedsiębiorstwa i skazanie Lessepsa i jego syna na więzienie.

W tym stanie rzeczy postanowiły Stany Zjednoczone Ameryki północnej, uważając na wielkie znaczenie przekopu panamskiego dla siebie, jąć się dzieła i korzystając ze smutnych doświadczeń poprzedników, na tem polu doprowadzić je do końca.

Przedewszystkiem Stany Zjednoczone wyzyskując doświadczenia na Kubie, na której dzięki poświęceniu się i gruntownej nauce swych lekarzy wojskowych stłumiły prawie zupełnie żółtą gorączkę, choć ona robiła Kubę jedną z najniezdrowszych okolic na kuli ziemskiej, wzięły się do wygubienia malaryi i żółtej gorączki na przesmyku panamskim i dopiero po przeprowadzeniu tego środka, zapewniającego bezpieczeństwo robotników, przystąpiły do właściwego zadania, którego koszt, prócz wydanych przez Lessepsa dwóch miliardów franków, obliczono na 500 milionów dolarów, czyli 2500 milionów franków tak, iż kilometr przekopu panamskiego kosztować będzie bajeczną sumę 643 milionów franków. gdy inne przekopy kosztowały bez porównania mniej. I tak kilometr kanału żegluźnego manchesterskiego kosztował $6^{3}/_{4}$ miliona, przekopu suezkiego $3^{1}/_{8}$ miliona, a przekopu łączącego morze Bałtyckie z Niemieckiem 2 miliony franków.

Mimo tych nadzwyczajnych kosztów spodziewają się Stany Zjednoczone, że przekop panamski opłaci się im sowicie ze względów tak strategicznych, jak i handlowych, bo skracać będzie drogi morskie o 4000 do 14.000 kilometrów! I tak droga morska z Nowego Jorku do San Francisco, do którego trzeba było okrążać całą Amerykę południową i robić w tym celu 23.000 kilometrów, skróci się o 13.000 kilometrów, co jest ogromną oszczędnością na czasie i opale. Droga z Kolumbii angielskiej do Liverpoolu skróci się o 10.000 kilometrów, droga z Australii i Nowej Zelandyi do Londynu prawie o 5000 kilometrów, z Nowego Jorku do miast na północ od Panamy bez mała o 14.000 kilometrów. W ogólności droga z Anglii do zachodnich brzegów Ameryki skróci się o 10.000 kilometrów, co równa się długości prawie całej kolei syberyjskiej. Wyspy zachodnio-indyjskie, położone jakby w kącie, utworzonym przez brzegi południowe Ameryki północnej, brzegi wschodnie Ameryki środkowej i północne Ameryki południowej, znajdą się na uczęszczanej drodze morskiej, co wpłynie jak najkorzystniej na ich stan ekonomiczny.

Roboty koło przekopu panamskiego idą bardzo energicznie; zatrudnionych jest przy nich stale 50.000 robotników i gdy w roku 1909 wydobywano miesięcznie $1^{1}/_{2}$ milionów wagonów ziemi, to w roku 1910 doprowadzono w rówuym czasie do $2^{1}/_{3}$ milionów.

Wobec tego uzasadniona jest zupełnie nadzieja, że Stany Zjednoczone dotrzymają obiecanego przez nie terminu i w dniu 1 stycznia 1915 oddadzą przekop panamski do użytku publicznego, a ten dzień będzie dniem uroczystym nietylko dla Stanów Zjednoczonych, ale i dla całego świata cywilizowanego z powodu ukończenia dzieła, mającego pod każdym względem dla ludzkości ogromną doniosłość.

Józef Ignacy Kraszewski.

(Dokończenie).

List ten świadczy o pewnym już upadku na duchu, co było niezwykłym objawem w usposobieniu Kraszewskiego. Jeszcze bowiem 5 grudnia t. r., zatem na parę tygodni przed tem, pisał do tegoż przyjaciela:

„Boleśnie mi się było dowiedzieć o tym rozstroju jakimś, który między ziomkami naszymi w Monachium panuje. Ale gdzież jest inaczej! Niestety — najstraszniejsze to znamię rozkładającego się społeczeństwa. We Włoszech ten brak łączności, zgody, porozumienia dochodzi aż do rozbratu.

„Konieczność jakiegoś dobrowolnego połączenia się, skupienia, pewnej kontroli i kierunku aż nadto widoczna. Na wodzach, dobrej woli, aby brać za czupryny, nie zbywa, ale na żołnierzach i karności — zupełnie“.

Po tych jednak uwagach o rozstroju, wnet dodaje:

„Ja na ustroniu, nie mieszając się do niczego, patrzę i wzdycham. a nie tracę nadziei — Bóg łaskaw!“ [1])

Tu więc jeszcze była nadzieja, gdy w parę zaledwie tygodni później, osamotnienie i nurtująca organizm choroba odbierały już niestrudzonemu pisarzowi nawet ochotę do pracy. Brak sił nie dozwolił zarówno na zamierzone studya w Pompei. jak i na uskutecznienie planów podróży. A każda niepomyślna wiadomość, czy o stosunkach w kraju, czy też o losie ziomków na obczyźnie, poruszała do głębi to wrażliwe a już nieledwie przedzgonnem tętnem uderzające serce i odbijała się fatalnie na stanie zdrowia. Mamy tego dowód w króciutkiej kartce, widocznie w pospiechu i drżącem pismem kreślonej z d. 13 stycznia 1887.

„W tej chwili — pisze Kraszewski — wyczytuję w *Gazecie* z Warszawy, że z Monachium wszystkich Polaków nie mających pasportów wydalają. Jestem przerażony i poruszony do tego stopnia, żem dostał wymiotów, pr eczytawszy. — Donieście mi, co w tem prawdy!“ [2])

Wiadomość była nieprawdziwa, o czem przyjaciel natychmiast Kraszewskiemu doniósł, na co tenże w liście z d. 17 stycznia 1887 odpowiada:

„Cieszyć się będę, jeśli groźba wygnania nie ziści się w Bawaryi. Przypisywaliśmy te rygory nowe Bismarckowi i wpływowi pruskiemu. Rossyanie tylko chyba dla nihilizmu mogli żądać utrudnienia pobytu.

„Najnowszą nowiną jest, że Apuchtin w publicznie wygłoszonej mowie oświadczył, iż każdy naród słowiański na swojej ziemi ma prawo posługiwać się swoim językiem!!!“

„Coś nowego z jego ust.

„Zobaczymy cuda chyba...“ [3])

Przytaczam te listy na dowód, jak ten złamany chorobą, zgnębiony brzemieniem lat i więzieniem pruskiem starzec, żywo i gorąco interesował się wszystkiem, co się do losów Ojczyzny odnosiło. A chociaż użalał się już poprzednio na brak ochoty do pracy, w tymże liście z 17 stycznia, a więc na dwa miesiące przed śmiercią donosi o przedsięwzięciu mozolnych, historycznych studyów.

„Dziękuję za odpowiedź Waszą — pisał do przyjaciela — a proszę, abyście się nie troszczyli już o poszukiwanie materyałów. Widzę, że je trudno znaleźć i wątpię, czy kto traktował z całą ścisłością historyę kształtowania się liturgii naszej. Wszyscy niemal mieszają dramat liturgiczny z dramatem hieratycznym, który już się z niego wywiązał.

„W wieku IX—X. wprowadzono do mszy uroczystych dodatki dramatyczne. Występowali dyakonowie w kostiumach, Chrystusa wizerunek na Wniebowstąpienie podnoszono do góry, do sklepień, wystawiano Jasełka, parabolę dziewic głupich, wjazd do Jeruzalem na Wielkanoc i t. p. Stanowiło to część Mszy. — Wkradły się nadużycia i Kościół musiał liturgię oczyścić z tych dodatków, które posłużyły do stworzenia Misteryów itp.

„Otóż rozwijanie się tych liturgicznych dodatków, nigdzie nie jest ściślej zbadane. We Włoszech inne ich spotykamy szczątki, inne we Francyi, w Niemczech, a w jednej Polsce jest ślad ceremonii na Wniebowstąpienie.

„Z pisarzy nowszych francuskich u źródeł badających, widzę, że całości nie zna nikt

„Ja zrobię co mogę i tem się ograniczę, ale źródła, jakie są, muszę poznać“.

Takie plany pracy roiły się jeszcze w tym rzeczywiście niepożytym, niewyczerpanym umyśle na kilka zaledwie tygodni przed zagaśnięciem na zawsze. Aby go jednak zagasić, potrzeba snać było siły wyższej, elementarnej, któraby całym organizmem wstrząsnęła.

Z końcem stycznia, czy też w lutym 1887 nastąpiło silne trzęsienie ziemi w San Remo, powtarzające się kilkakrotnie. Kraszewski, którego system nerwowy nawet zwykłych grzmotów znieść spokojnie nie mógł, odczuł tę katastrofę boleśnie. D. 25 lutego pisał do przyjaciela:

„Co się ze mną działo i dzieje, przy chorobie w dodatku! Wyjechałbym gdzieś zaraz, aby głowie choć dać odpocząć, ale wszystko się rozprzęgło. Muszę kilka dni najmniej obozować i moich sto pak rozpakowanych, pakować na nowo. Ruina, a no trudno rzucić, co się całe życie zbierało. Wola Boża... hiobowe losy moje... Ze zdrowiem nie mogło być lepiej; żołądek się zepsuł, ani jeść, ani pić... tylko śpię i śpię... ale się nie poddaję! Piszę tylko, abyście wiedzieli, że w Bogu nadziei, ani ostatków męstwa nie utraciłem; ale siły ciała nie w mojej mocy, żadne leki nie podnoszą ich... Wola Boża niech się stanie!...“ [4])

„Nie poddaję się!“ Jakiż to charakterystyczny okrzyk w ustach tego zgnębionego starca, jaka siła ducha, który męztwa do ostatka nie traci!

Ale siły ciała nie były w jego mocy. I oto jeszcze list ostatni, na kilka dni przed śmiercią, drgającą ręką kreślony, niemal nieczytelny, datowany 8 marca z San-Remo. — Jestto widocznie odpowiedź na prośbę o list, o obszerniejszą wiadomość.

„Osłabienie po wypadkach, wśród których jak piorunem rzucony w nie, znalazłem się nagle, opisać się nie daje. Próbowałem, nie mogę... W głowie zamęt, a że nie jadłem oddawna, nie sypiałem, — jestem dziś wycieńczony strasznie. Mówią, że to odejdzie. Listy odemnie w *Gazecie Polskiej*... (wyraz nieczytelny, zdaje się: „w porę“). — Gdy się cokolwiek podźwignę, napiszę Wam poufnie. Dziś — nie mogę, nie mogę. Listy o katastrofie rozpierzchłe..

„Jak się tylko cokolwiek wzmogę na siłach, muszę dla spoczynku w Szwajcaryi, — między Lozanną a Vevey osiąść.

„Dzięki za współczucie, które dotąd mało mi się czuć dało. W tem wszystkiem — palec Boży, wola Boża, a choć my istoty drobne, On umie karząc, próbując nas — ogół i jednostki równo — ukarać lub ułaskawić.

„Serdeczny uścisk dłoni, ale na dziś nie mogę pisać więcej... Osłabienie straszne. Doktor był przed chwilą, mówią mi, znalazł śpiącego, pulsu patrzył, — a ja nic o tem nie wiem... Taki jestem. Co za straszliwe dzieje!“ [5])

Jeszcze dni kilka męczarni, jeszcze podróż ostatnia, której się uparcie domagał, do Genewy. I tu dnia 19 marca, w dzień św. Józefa, w hotelu *de la Paix*, strudzona głowa wielkiego pisarza znalazła istotnie spokój. Ostatnie słowa jego były: „Duchem mnie podnieście!“ I podniósł się duch, wzleciał po nad nędze ludzkie. pozostawiając ślad promienny po sobie na ziemi.

Ale śmierć ta, w pokoju hotelowym, w opuszczeniu, na obczyźnie, — śmierć po procesie lipskim i magdburskiem więzieniu, — ma w sobie coś tak tragicznie okropnego, że serce ściska się niewymownym bolem...

Straszliwe dzieje! — użalał się Kraszewski w liście ostatnim. Rzeczywiście straszliwe i okrutne, — bo śmierć jego po jubileuszu krakowskim mogła być i byłaby niewątpliwie apoteozą.

Adam Krechowiecki.

[1]) [2]) [3]) Mss.

[4]) Mss.

[5]) Mss.

Sprawy miejskie.

(Drugie uchwały. — Projekt ustawy o poborach na rzecz gminy opłaty gminnej od przyrostu wartości nieruchomości. — Budowa wodociągu Szkło-Wola dobrostańska-Lwów. — Turbogenerator dla elektrowni miejskiej. — Budowa szkoły im. Lenartowicza. — Filia szkoły ludowej im. św. Anny. — Inspektorowie miejskich szkół ludowych. — Szkółka freblowska przy szkole im. Staszica. — Otwarcie IV. klasy wydziałowej przy szkole żeńskiej im. Staszica. — Odmowa podwyżki subwencyi. — Posąg Modrzejewskiej w foyer teatru miejskiego. — Grobowiec Gustawa Fiszera. — Pomnik Józefa Oksińskiego.— Koncesye. — Wykaz robót miejskiego Zakładu naprawy wodociągów. — Automobil do skrapiania ulic. — Sprzedaż gruntów miejskich. — Otwarcie nowych ulic. — Budowa kanału. — Drobne sprawy. — Dary z łaski. — Mięso argentyńskie).

Prezydyum miejskie, spełniając funkcye przysługujące Radzie miejskiej, powzięło na poniedziałkowem posiedzeniu następujące uchwały:

Powzięto drugie uchwały w sprawie zakupna źródła od p. Jankowskiego na Snopkowie dla zasilenia wodociągów miejskich, w sprawie zakupna od szpitalika św. Zofii skrawka gruntu dla regulacyi ul. Łyczakowskiej, w sprawie zakupna od Olgi Rodowicz skrawka gruntu dla regulacyi ulicy Teatyńskiej, w sprawie sprzedaży Towarzystwu budowy tanich mieszkań dla urzędników Wydziału krajowego skrawka gruntu koło realności Sióstr Miłosierdzia, w sprawie sprzedaży Józefowi Grossowi i Abrahamowi Segalowi skrawka gruntu na przedłużenie ul. Pod dębem.

Uchwalono projekt ustawy o poborach na rzecz gminy opłaty gminnej od przyrostu wartości nieruchomości w stosunku między 5 prc. a 25 prc. od przyrostu ponad 10 prc. do 150 prc. wartości w chwili nabycia.

Uchwalono przedłożyć Namiestnictwu projekt miejskiego Zakładu wodociągowego z prośbą o wydanie konsensu na budowę wodociągu Szkło-Wola dobrostańska-Lwów i o wdrożenie postępowania administracyjnego.

Uchwalono uznać potrzebę zakupna dla elektrowni na Persenkówce jednego turbogeneratora i zamówić jego dostawę u firmy „Erste Brüner Maschinen-Fabriks-Gesellschaft“. Koszt ogólny zakupna i ustawienia tego turbogeneratora ustalono na 340.000 kor., a wydatek ten będzie pokryty z bieżących dochodów miejskich zakładów elektrycznych.

Uchwalono oddać budowę szkoły im. Lenartowicza obok bursy Grunwaldzkiej firmie Sosnowski i Zacharjewicz za 157.096 kor. 60 hal., roboty wodociągowe i kanalizacyjne firmie Bogdanowicz i Korczyński za 7242 kor. 33 hal., roboty około instalacyi światła elektrycznego Oskarowi Piotrowskiemu za 1051 kor. 41 hal. Doliczywszy jeszcze roboty dodatkowe, koszt całej budowy wyniesie 235.594 kor. Nadto jednak uchwalono wybudować przez grunt miejski nową drogę aż do bursy Grunwaldzkiej kosztem 86.000 kor., wodociągi i kabel elektryczny kosztem 10.000 tak, że cały wydatek, który będzie pokryty z 14-milionowej pożyczki inwestycyjnej, względnie z pozycyi 3 milionów, przeznaczonych na szkoły, wyniesie 331.594 kor. Cała budowa ma być gotowa do 1 lipca 1913.

Przyjęto do zatwierdzającej wiadomości pismo miejskiej Rady szkolnej okręgowej w sprawie utworzenia z klas równorzędnych szkoły ludowej im. św. Anny, filii i poruczenia kierownictwa tej filii Maryi Mochnackiej, a równocześnie odrzucono projekt utworzenia z tychże wydzielonych klas nowej szkoły pod nazwą im. Elizy Orzeszkowej, oraz postanowiono na propozycyę miejskiej Rady szkolnej okręgowej przejść do porządku dziennego nad projektem przeniesienia trzech równorzędnych klas wydziałowych ze szkoły im. św. Anny do szkoły im. Kordeckiego.

W załatwieniu rezolucyi, powziętej podczas tegorocznej dyskusyi budżetowej w sprawie zastąpienia szkolnych inspektorów rządowych takimiż inspektorami miejskimi, uchwalono dążyć w drodze ustawodawczej do przekazania miastom, opłacającym nauczycieli ludowych, wpływu, kontroli i nadzoru nad szkołami miejskiemi.

Decyzyę o potrzebie otwarcia szkółki freblowskiej przy szkole im. Staszica odroczono aż do ukończenia budynku szkolnego na Lodnerówce.

Nie zatwierdzono wydatku 1035 kor. dyrekcyi jednej szkoły, jako uczynionego bez zezwolenia magistratu i Reprezentacyi miejskiej.

Uchwalono otworzyć IV. klasę wydziałową przy szkole żeńskiej im. Staszica.

Odmówiono podwyżki przyznanej już subwencyi 100 kor. na urządzenie kursu młynarskiego.

Zezwolono Związkowi artystów i artystek polskich na ustawienie w foyer teatru posągu Modrzejewskiej z marmuru kararyjskiego, wysokości 1 70 m. wedle modelu art. Chmielińskiego (Modrzejewska w roli lady Macbet).

Uwolniono komitet dla budowy grobowca artysty Gustawa Fiszera na cmentarzu łyczakowskim od taksy 290 kor.

Uwolniono Towarzystwo uczestników powstania od taksy gminnej za pomnik na grobie Józefa Oksińskiego.

Uwolniono Bronisławę Słowikowską od opłaty 10 kor. za nienaruszenie grobu jej matki.

Oświadczono się przychylnie na prośbę Izydora Neubergera false Laura o udzielenie koncesyi na biuro koncertowe.

Oświadczono się przychylnie na prośbę Zofii z hr. Ożarowskich, hr. Olizarowej o koncesyę na biuro nauczycielskie pod nazwą „Warszawianka“ w dzielnicy I.

Oświadczono się przychylnie na prośbę polskiego Towarzystwa emigracyjnego o rozszerzenie koncesyi na otwarcie biura stręczenia służby i posad,

Oświadczono się przychylnie na prośbę Maurycego Kaltera o koncesyę na przemysł techniczno-dentystyczny.

Przyjęto do wiadomości wykaz robót miejskiego zakładu naprawy wodociągów w czerwcu 1912.

Uchwalono nabyć automobil do skrapiania ulic za 28.035 kor., a wydatek ten wstawić do budżetu na r. 1913.

Uchwalono sprzedać właścicielom realności przy ul. Kochanowskiego a to pod l. 33 Ludwice Harasimowicz 3·3 sążni kwadr., a pod l. 31 Ewelinie bar. Brückmanowej 4·10 sążni kwadr. po 20 kor. za sążeń;

Zezwolono dr. Janowi Dziurzyńskiemu na otwarcie na gruntach realności przy ul. Jakóba Strzemię 8 wnęku, 16 m. szerokości, a 28 m. długości.

Zezwolono na otwarcie ulic na gruntach firmy Sokal i Lilien między ul. Potockiego i ul. Murarską, oraz polecono Urzędowi budowniczemu wybudowanie we własnym zarządzie kanału w ul. Szymonowicza kosztem gminy za 3746 kor. 50 hal., jakoteż wybudowanie kanału w ulicy jak wyżej projektowanej, kosztem firmy Sokal i Lilien za 8563 kor.

Zezwolono Julianowi Kindrykowi na budowę kanału odciekowego z realności róg Polnej i Błotnej do kanału głównego w ul. Błotnej.

Wyznaczono linię regulacyjną dla domu Czudżaka i Stadtmüllera przy ulicach Batorego i Krzywej,

Uwzględniono prośbę p. Lewińskiego o doprowadzenie wodociągu przez jego grunty do realności Włodzimierza Szaszkiewicza przy ul. bocznej Mącznej.

Odrzucono rekurs Mikołaja Mryca przeciw odmowie konsensu na budowę oficynowego domu parterowego przy ul. bocznej Mącznej.

Odrzucono rekurs Jakóba Hermana przeciw odmowie konsensu na nadbudowę trzeciego piętra i rekonstrukcyę domu przy ul. Piekarskiej 2.

Odmówiono prośbie stowarzyszenia humanitarnego „Kowein Itim Letovah“ o uwolnienie od opłaty 250 kor. za połączenie z kablem elektrycznym miejskim.

Zezwolono spółce mleczarskiej w Rudkach na pozostawienie przez trzy lata stajni i szopy na wozy przy ul. Murarskiej l. 14.

Zniżono Heisigowi Bilblowi opłatę placowego za stragan z owocami na ulicy Rapaporta do 8 kor. za rok 1912.

Nie uwzględniono przedstawienia Biura węgla krajowego o przyznanie podwyżki ceny jednego wagonu węgla o 7 kor. z powodu podwyższenia o tę kwotę kolejowej taryfy frachtowej.

Przyznano Katarzynie Mikowskiej, wdowie po strażniku, dar z łaski na 3 lata po 300 kor. rocznie i prolongowano Karolinie Król, wdowie po słudze szkolnym, dar z łaski po 300 kor. rocznie na dalsze trzy lata.

Zezwolono na rozpoczęcie procesu sądowego z kraj. Sojuzem kredytowym we Lwowie o usunięcie urządzonych samowolnie i bez tytułu prawnego bram i furtek na grunty miejskie w parku Kilińskiego.

Uchwalono odpowiedzieć burmistrzowi Wiednia, że gmina Lwowa chętnie gotowa współdziałać w staraniach o wyjednanie u Rządu zezwolenia na import mięsa argentyńskiego.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Wykaz browarów tudzież ilości hektolitrów brzeczki piwnej zgłoszonych do wyrobu w miesiącu czerwcu 1912:

Liczba porz.	Nazwa dyrekcyi okręgu skarbowego	Ogólna ilość wynosiła: browarów	zgłoszonych do wyrobu hektolitrów brzeczki piwnej
1	Brody	8	12.874
2	Brzeżany	4	1.466
3	Czortków	1	135
4	Jarosław	11	5.646
5	Kołomyja	2	6.026
6	Kraków	3	5.800
7	Lwów	5	10.119
8	Nowy Sącz	5	4.328
9	Przemyśl	2	5.896
10	Rzeszów	8	5.376
11	Sambor	4	2.436
12	Sanok	4	4.929
13	Stanisławów	7	5 958
14	Tarnopol	8	5.276
15	Tarnów	2	40.712
16	Wadowice	5	16.832
17	Żółkiew	2	240
	Razem	81	134.049
	W zamkniętych miastach:		
	Kraków	1	3.072
	Lwów	1	16.675
	Ogółem	83	153.796

Wykaz gorzelń, które w miesiącu czerwcu 1912 roku były w ruchu, tudzież ilości oznajmionych przez nie do wyrobu stopni hektolitrowych alkoholu:

Liczba porz.	Okręg skarbowy	Ogólna ilość wynosiła: gorzelń które były w ruchu	zgłoszonych do wyrobu stopni hektolitrowych alkoholu
1	Brody	9	28.700
2	Brzeżany	3	26.100
3	Czortków	13	78.750
4	Jarosław	3	3.700
5	Kołomyja	8	34.800
6	Kraków	1	11.000
7	Lwów	3	134.620
8	Nowy Sącz	1	5.500
9	Przemyśl	1	3.500
10	Rzeszów	1	2.800
11	Sambor	1	8.000
12	Sanok	2	11.510
13	Stanisławów	6	82.900
14	Tarnopol	8	50.400
15	Tarnów	—	—
16	Wadowice	4	8.280
17	Żółkiew	10	75.500
	Razem	74	566.060

Wykaz produkcyi sprzedaży soli w Galicyi w miesiącu czerwcu 1912 r. W miesiącu czerwcu 1912 r. produkcya soli wynosiła 171·872 cent. metrycz., sprzedaż soli 124·538 centnarów metrycznych. W tym samym miesiącu roku ubiegłego produkcya soli 121.722 centnarów metrycznych, sprzedaż soli 107.064 centnarów metrycznych. Okazuje się zatem więcej produkcyi soli o 50.150 cent. metrycznych, a sprzedaży więcej o 17.474 centnarów metrycznych.

OSTATNIA POCZTA.

= Austro-węgierski ambasador w Berlinie, Szoegenyi-Marich, był wczoraj przed rozpoczęciem urlopu u kanclerza Bethmanna-Hollwega.

= Juliusz hr. Andrassy — telegrafują z Budapesztu — zamierza zwołać na jeden z pierwszych dni września sejmik poselski, na którym zda sprawę ze swej działalności i wyłuszczy projekt rozwikłania trudności dzisiejszych.

= *Wiener Allg. Ztg.* donosi z Budapesztu, że głoszą tam, iż brat hr. Stefana Tiszy, hr. Koloman Tisza przed sędzią śledczym miał zeznać, jakoby Kovacs dokonał zamachu na hr. Tiszę pod suggestywnym wpływem kilku opozycyjnych posłów. Wybitny członek koalicyi na kilka dni przed zamachem miał wsunąć w rękę rewolwer pewnemu młodemu członkowi Izby magnatów, który następnie miał wywrzeć wpływ na Kovacsa, aby wykonał zamach. Koloman Tisza złoży obszerne zeznania w czasie głównej rozprawy.

= Na wiadomość o zgonie ces. Mutsuhito wyjechał ks. Katsura z Moskwy pociągiem ekspresowym sybirskim do Japonii.

= Rząd mongolski zatrzymał kilkaset wielbłądów, które książę Chalchassów przeznaczył był na podarunek dla cesarza chińskiego. Wielbłądy będą sprzedane, a pieniądze ztąd uzyskane przeznaczone będą na płace dla urzędników.

= *Daily Chronicle* donosi z El Paso, że w Texas nad Rio Grande powstało miasto namiotowe zamieszkałe przez Anglików i Amerykanów, zbiegłych z Chichuahua. Przybyło już 500 kobiet i dzieci, w drodze jest 2500 osób. Przywódca powstańców Alazar wydał proklamacyę, w której wzywa do wydalenia wszystkich cudzoziemców z kraju i do konfiskaty ich majątków. Każdy opór ma być karany śmiercią.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 31 lipca. Poszukiwania w celu wykrycia nazwisk i miejsca pochodzenia dwu kobiet, które wczoraj utopiły się w Wiśle na Zwierzyńcu, dotychczas pozostały bezowocne. W kieszeni sukni jednej z denatek znaleziono jeszcze flaszeczkę z jakimś płynem z apteki Mikolascha we Lwowie, oraz paczkę gorżkich migdałów, używanych jako trucizna. Dziś odbędzie się sekcya zwłok.

Kraków, 31 lipca. Aresztowano tu wyzyskiwacza wychodźców, 23-letniego Macieja Czułę z Grabia, koło Wieliczki, który podszywał się pod firmę rozwiązanego Tow. św. Rafała i rozdawał drukowane kartki reklamowe.

Kraków, 31 lipca. Z Morawskiej Ostrawy doniesiono, że uwięziono bandytę Wacława Turskiego, który wraz z innymi urządził 28 marca b. r. napad na inkasenta fabryki sukna w Tomaszowie i zabrał mu 9500 rubli. Turski wydany będzie władzom rossyjskim.

Wiedeń, 31 lipca. *Wiener Ztg.* ogłasza: P. Minister sprawiedliwości zamianował radcę wyższego sądu krajowego we Lwowie, dr. Bazylego Jakuboviciego, wiceprezydentem sądu krajowego w Czerniowcach.

P. Minister skarbu zamianował sekretarzami skarbowymi w obrębie lwowskiej dyrekcyi skarbu następujących komisarzy skarbowych: Adolfa Friedmana, Izydora Thala, Józefa Manelskiego, dr. Achillesa Rosenkranza, Adama Strzeleckiego, dr. Józefa Thumina, Franciszka Kolbuszewskiego, Henryka Tyszkowskiego, Kornela Zubrzyckiego, Kazimierza Zawiszę, Alfreda Albrychta, dr. Władysława Rasińskiego, Stefana Pieprzaka, Aleksandra Ekerta, dr. Józefa Wnęka, dr. Władysława Pykosza, dr. Tadeusza Polaka i Karola Golonkę.

Wiedeń, 31 lipca. Słynny internista dr. Edmund Neusser zmarł wczoraj w Fischau niedaleko Wiednia.

Prof. Neusser, urodzony w r. 1852, w Swoszowicach, w Galicyi, odbywał studya w Wiedniu i promowany został na doktora wszechnauk lekarskich w roku 1877. W r. 1888 habilitował się jako docent prywatny, a w r. 1893 mianowany został zwyczajnym profesorem i dyrektorem drugiej kliniki chorób wewnętrznych w Wiedniu. Sławę jako dyagnosta, miał europejską.

Warszawa, 31 lipca,. (*Tel. pr.*) Przed kilku dniami na wracających do Zasławia urzędników Lewickiego i Jaworskiego, gdy minęli położoną o parę wiorst od Zasławia wieś Michlę, napadło dwóch ludzi. Bandyci powalili ich na ziemię, bili kamieniami, a Lewickiemu zadali prócz tego nożem ranę na szyi. Następnie porwali im ubrania, zegarki, pieniądze i strzelby i wrzucili ich do przydrożnego rowu. Bandyci zbiegli.

Warszawa, 31 lipca. (*Tel. pryw*). Do warszawskiego Towarzystwa wioślarskiego nadeszła z Kijowa depesza z prośbą o wysłanie specyalisty do poszukiwań ofiar katastrofy z łodzią motorową na Dnieprze. Depeszę wysłał prezes kijowskiego Tow. gimnastycznego. Wyjechał do Kijowa natychmiast p. Kozłowski, najlepszy w Warszawie specyalista w zakresie ratownictwa.

Warszawa, 31 lipca. (*Tel. pr.*) Władze skonfiskowały broszurę p. t. „Zygmunt Krasiński. Przedświt“.

Warszawa, 31 lipca. (*Tel. pr.*) Na stacyi Baniocha pod górą Kalwaryą 6 bandytów napadło w cegielni Hofermana na pewnego żyda i poraniwszy go, zabrali mu 100 rubli i różne rzeczy, poczem zbiegli. Policya ujęła trzech winnych.

Wilno, 31 lipca. (*Tel. pr.*) Na redaktora pisma litewskiego *Draugija*, ks. Dąbrowskiego, gubernator kowieński nałożył karę 500 rubli za zamieszczenie wiersza p. t *Atejtis*.

Petersburg, 31 lipca. (*Tel. pryw.*). W związku z nadchodzącą kampanią wyborczą ministerstwo spraw wewnętrznych zebrało dane co do wszystkich wydawnictw prowincyonalnych. Okazało się, że większość jest postępowych i lewicowych, liczba zaś dzienników prawicowych jest mała i wszystkie ledwie wegetują. Ministerstwo czyni starania o poparcie i zakładanie nowych pism w celach agitacyi na rzecz pożądanych dla rządu kandydatów w Odessie, Ekaterynosławiu, Tyflisie i innych miastach.

Petersburg, 31 lipca. (*Ag. Pet.*). Dziś w nocy przy nowej budowie przy ul. Ligowskiej zawaliły się żelazne belki sufitu. Kilku robotników, zajętych przy budowie, zginęło.

Kronsztad, 31 lipca. Okręt „Św. Anna“ pod dowództwem por. Brusiłowa odpłynął na Północne morze Lodowate do cieśniny Behringa.

Archangielsk, 31 lipca. (*Pet. Ag. tel.*). Skład drzewa budowlanego i tartak Czudinowski spaliły się. Szkoda z powodu straty samego drzewa budulcowego wynosi 700.000 rubli.

Berlin, 31 lipca. *Biuro Wolffa* donosi, że na placu ćwiczeń wojskowych jeden żołnierz zachorował na biegunkę. W kilka godzin później stwierdzono w koszarach więcej wypadków biegunki.

Kolonia, 31 lipca. Kardynał arcybiskup ks. Fischer umarł o godzinie 11 minut 30 w nocy.

Konstantynopol, 31 lipca. Uchwała stronnictwa młodotureckiego co do zawotowania rządowi bezwarunkowo zaufania, zapadła w ostatniej chwili, choć stronnictwo przedtem było zdecydowane wyrazić rządowi nieufność. Wobec tego, że oświadczenie rządu zawiera formalne oskarżenie młodoturków, powszechnie panuje zdziwienie z powodu uchwały stronnictwa.

Konstantynopol, 31 lipca. (Koniec wczorajszego posiedzenia Izby). Hussein Hilmi basza oświadczył, że rząd nie może zgodzić się nawet na najmniejsze zastrzeżenie. Gabinet składa się wyłącznie z ludzi bezpartyjnych. Najmniejsza oznaka nieufności do któregokolwiek z członków gabinetu, uważana być musi za nieufność do całego gabinetu.

Poseł Sejid wniósł rezolucyę, która domaga się wstawienia do ustępu oświadczenia rządowego o zawarciu pokoju wyrazów „utrzymania zwierzchnictwa otomańskiego“. P. Sejid cofnął jednak ten wniosek, gdy minister sprawiedliwości ponownie oświadczył, że rząd domaga się pełnego zaufania tak samo dla każdego członka gabinetu, jak dla całego programu.

W głosowaniu nad wotum ufności 9 posłów wstrzymało się od głosowania.

W kołach parlamentarnych mówią, że rząd nie uważa, iż większość, jaką rozporządza, jest dostateczna i jeszcze dziś wieczorem poda się do dymisyi.

Energia, z jaką Hussein Hilmi basza, który wprost dążył do zatargu z Izbą, obstawał przy stanowisku rządu, wywołała wielkie wrażenie w Izbie.

Nowy Jork, 31 lipca. Najw. Trybunał zarządził aresztowanie porucznika Beckera, obwinionego o współudział w zamordowaniu Rosenthala.

Nowy Jork, 31 lipca. Uwięzieni w sprawie zamordowania Rosenthala gracze podali nazwiska trzech inspektorów policyi, oraz innych osób, które otrzymywały od właściciela jaskini gry pieniądze. Naczelnik biura detektywów oświadczył, że on i jego pomocnicy od kilku tygodni wiedzieli, kto przygotowywał zamordowanie Rosenthala, ale czekali na zeznania graczy, zanim przedsięwzięli aresztowania.

Waszyngton, 31 lipca. Stany Zjednoczone nie zamierzają obecnie przedsięwziąć zbrojnej interwencyi w Meksyku.

San Sebastian, 31 lipca. Król hiszpański wyjechał wczoraj o godz. 9 wieczorem drogą na Paryż do Londynu.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 31go lipca 1912. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 minut 30. Akcye austryackiego Zakładu kredytowego 655 25, Akcye węgierskiego Zakładu kredytowego 855 50, Akcye Anglobanku 335·50, Akcye Unionbanku 619 75, Akcye Landerbanku 534 75, Akcye Bankvereinu 537 75, Akcye Bodencredit 1286·—, Akcye galicyjskiego Banku hipotecznego 682·—, Akcye kolei państwowych 717 75, Akcye kolei Południowej 100 25, Akcye kolei Elbethal —·—, Akcye kolei Północnej —·—, Akcye kolei czerniowieckiej 539·—, Akcye Alpiny 993·—, Akcye Rima Muranyi 766·25, Akcye praskiego Towarzystwa żelaz. 3195·—, Akcye Fabryki broni 1080·—, Akcye Tureckie tytoniowe 340·—, Akcye Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 1080·—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi —·—, Renta majowa 87·—, Austryacka Renta koronowa 87·—, Węgierska Renta koronowa 87·20, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 85·30, 4 prc. Listy Banku hipotecznego 90·—, 4 i pół prc. Listy Banku hipotecznego 97·25.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

Przyjechali do Lwowa

dnia 31 lipca 1912.

HOTEL GEORGE'A. Pp.: W. Gniewosz z Nowosielec, K. Sulatycki z Siemianówki, A. Garapich z Zagórza, M. Lisowieeni z Chłopic, W. Krzysztofowicz z Czerniowiec, T. Niedzielski z Rzemienia, W. Piotrowski z Gorlic.

HOTEL FRANCUSKI. P. T. Jasiński z Sambora.

CENNIK

Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 31 lipca 1912.

	płacą		żądają	
	waluta kor.			
	K	h	K	h
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	679	—	689	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	410	—	416	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	538	—	544	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor. .	—	—	—	—
II. Listy zastawne za 100 kor.				
Banku h. g. 5 pr. w. a. wyl. z 10 pr.	110	—	—	—
„ „ „ $4^1/_2$ pr. w. a. los w 50 l.	97	—	97	70
„ „ „ 4 pr. w. a. 60 l. po 200 k.	89	70	90	40
„ kraj. $4^1/_2$ pr. w. a. los w 51 l.	97	50	98	20
„ „ 4 pr. w. a. los w 57 l.	89	30	90	—
Banku gal. ziem. kr. $4^1/_2$% 60 l.	98	—	98	70
List. Zast. Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie $4^1/_2$% 60 l.	98	—	98	70
Ziemiański Bank hipoteczny Lwów	97	70	98	40
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. pierwsza emisya)	95	—	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4 pr. los w $41^1/_2$ lat	94	—	—	—
4 pr. los w 56 lat	85	70	86	40
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97	10	97	80
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	—	—	—	—
Komun. Banku kr. $4^1/_2$ pr. (3 em.)	97	—	97	30
„ „ „ 4 pr. (4 em.)	86	—	86	70
Kol. lokalne dtto 4 pr.	85	80	86	50
Pożyczki kr. 4 pr. po 200 kor. z roku 1893	87	50	88	20
Pożyczki kraj. 4 prc. z r. 1908 .	85	50	86	20
„ m. Lwowa 4 pr. . . .	87	50	88	20
„ „ „ 4 konwers. .	88	—	88	70
„ m. Krakowa	85	50	86	20
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	36	11	46
20 frankówka	19	18	19	32
100 rubli rossyjskich srebrnych	252	—	254	—
„ „ „ papierowych	253	50	254	50
100 marek niemieckich	—	—	—	—

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 29 lipca 1912.

A. Ogólny dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	87·10	87·30
styczeń-lipiec	87·10	87·30
Jednolity dług państwa w srebrze		
luty-sierpień	90·—	90·20
kwiecień-październik	90·20	90·40

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Losy z r. 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr.	—·—	—·—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1566·—	1626·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 pr. . .	432·—	444·—
„ „ 1864 po 100 zł.	606·—	618·—
„ „ 1864 po 50 zł.	313·—	319·—
Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr.	287·—	289·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	112·95	113·15
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	87·10	87·30
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	88·—	89·—
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr. . .	109·—	110·—
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. $5^3/_4$ pr. (ostemp. akcye)	433·50	436·—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. $5^1/_4$ pr.	107·75	108·75
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye)	87·—	88·—
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolna od podatku 4 pr.	88·—	89·—
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	101·80	—·—
w złocie za 200 zł. 5 pr. . . .	120·75	—·—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	89·—	90·—
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	88·25	89·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	94·10	95·10
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (sr.)	94·—	95·—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	93·50	94·50
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	93·30	94·30
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	92·65	93·65
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	94·35	95·35
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	92·85	93·85
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	87·—	88·—
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr. .	88·45	89·45
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	88.60	89·60
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr. . . .	109·80	110·80
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	108·10	108·30
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	87·05	87·25
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc. .	280·50	292·50
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	421·—	433·—
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	209·50	215·50

Koronowa waluta.	płacą	żądają
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii	—·—	—·—
Węgier za 100 zł. 4 pr. . . .	86·60	87·60
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·25	101·—
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	90·—	91·—
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	—·—	—·—
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 pr. . .	87·90	88·90
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr. .	96·75	99·75
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	88·20	88·50
Renta włoska za 100 lirów (96 koron) 4 prc.	—·—	—·—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	114·50	124·50
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	240·50	243·50
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo-Austr. banku los $4^1/_2$ pr. . .	—·—	—·—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	—·—	—·—
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	276·50	288·50
„ „ „ „ „ 1889 3 pr.	255·25	267·25
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu $4^1/_2$ pr. 60 l.	98·75	99·75
Bukow. zakł. kred. ziem. los 5 pr.	99·10	100·10
„ „ „ „ „ 4 pr.	—·—	—·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	110·—	—·—
„ „ „ „ los 50 l. $4^1/_2$ pr. .	97·25	98·25
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr. . .	90·—	91·—
Banku gal. ziem. kred. $4^1/_2$ pr. 60 l.	98·25	99·25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	85·50	86·50
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	94·50	95·50
„ „ „ „ 4 pr. starsze .	96·20	97·20
Banku kraj. dla Galicyi Lodomeryi $4^1/_2$ pr. $51^1/_2$ lat zwrotna . . .	97·50	98·50
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat $4^1/_2$ pr.	97·—	98·—
Banku kr. obl. kolej. żel. $57^1/_2$ l. 4 pr.	86·50	87·50
Austro-węg. banku 50 lat 4 prc. .	94·20	95·20
„ „ 50 lat w. z. 4 pr.	94·20	95·20
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 pr. z r. 1883 . . .	113·15	114·15
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 pr.	112·25	113·25
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł.	81·60	82·60
Kolej Lwów-Czern. z r. 1894 za 200 zł. 4 pr.	86·95	87·95
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
Węg. gal. kol. ces. 1870 za 200 zł. 5 pr.	100·—	100·50
„ „ „ „ 1890 „ 4 pr.	—·—	—·—
I. Losy (za sztukę).		
Budapesztańskie (Basilica) 5 zł. .	28·50	32·50
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 zł	479·—	491·—

Koronowa waluta.	płacą	żądają
Clary 40 zł. m. k.	180·—	200·—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł. .	69·50	75·50
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł. .	52·—	58·—
„ „ węg. tow. 5 zł. . .	35·25	39·25
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł.	82·—	88·—
Salma 40 zł. m. k.	—·—	—·—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł. .	—·—	—·—
J. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor. . .	334·40	335·40
Peszt. Banku handl. 500 zł. . . .	4020·—	4030·—
Zakł. kred. dla handlu i przem. .	653·25	654·25
Węg. Banku kredyt. 200 zł. . . .	853·75	854·75
Dolno austr. tow. esk. 400 kor. . .	786·—	787·80
Gal. banku hip. 200 zł.	682·—	684·—
„ „ dla han. i przem. 200 zł.	414·—	418·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	534·50	535·50
„ Austro-węg. 1400 kor. . .	2086·—	2096·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	618·75	619·75
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	273·50	274·50
Żivnostenska banka 100 zł. . . .	281·50	282·50
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł. .	448·—	449·—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	423·—	427·—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	4920·—	4940·—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	385·—	390·—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł. . .	540·—	540·50
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	295·—	305·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1272·—	1275·50
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	761·—	764·—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	805·—	806·—
Austr. tow. górnicze Alpina 100 zł.	986·80	987·80
Prag. tow. żelazn. przem. 200 zł. .	3167·—	3177·—
Schodnicy 500 kor.	498·—	500·—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków .	340·—	314·—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł. . .	260·—	261·50
M. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5 pr. . .	—·—	—·—
Londyn za 1 funt. szt. 3 pr. .	$24·10^1/_2$	$24·14^1/_2$
Paryż za 100 franków	95·45	$95·62^1/_2$
Petersburg za 100 rubli $4^1/_2$ pr.	254·50	255·25
Niemieckie banki	$117·67^1/_2$	$117·87^1/_2$
Włoskie banki	94·45	$94·62^1/_2$
Francuskie banki	—·—	—·—
Szwajcarskie banki	$95·37^1/_2$	$95·52^1/_2$
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·38	11·40
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	—·—	—·—
20-frankówka	$19·11^1/_2$	$19·15^1/_2$
20-markówka	23·55	23·59
Rossyjski półimperyał . . .	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek .	$117·67^1/_2$	$117·87^1/_2$
Włoskie banknoty za 100 lir .	94·65	94·85
Ruble	2·54	2·55

DZIENNIK URZĘDOWY.

Kuratele.

L. cz. L VIII. 16/12 (9430)

Za umysłowo-niedołężną uznano Kunegundę Polak w Zubsuchem.

Kuratorem jej ustanowiono Jana Chowańca w Zubsuchem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Nowy Targ, dnia 14 maja 1912.

L. cz. L. 6/12 (7), P. 106/12 (9434)

Edykt.

Marnotrawnym uznano Franciszka Stachowicza w Lutczy.

Kuratorem jego ustanowiono Jędrzeja Piterę w Lutczy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Strzyżów, dnia 13 czerwca 1912.

L. cz. L. II. 4/11 (6), P. II. 108/11 (9426)

Edykt.

Za umysłowo chorą uznano Agnieszkę Chmielowską w Wołczuchach.

Kuratorem jej ustanowiono Tomasza Chmielowskiego w Wołczuchach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Gródek Jag., 15 października 1911.

L. cz. P. 89/12 (1) (9406)

Edykt.

Za marnotrawnych uznano Wojciecha i Karolinę małżonków Wróblów z Brzozowy.

Kuratorem ich ustanowiono Franciszka Potempę w Brzozowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tuchów, dnia 1 lipca 1912.

L. cz. P. 205/12 (5) (9422)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Józefa Mechle w Lisiej górze.

Kuratorem jego ustanowiono Józefa Chudzika w Lisiej górze.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tarnów, dnia 19 czerwca 1912.

L. cz. L. VI. 8/12 (9389)

Za marnotrawną uznano Maryę Stachów w Nagorzance.

Kuratorem jej ustanowiono Józefa Rudnickiego w Nagorzance.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Czortków, dnia 26 czerwca 1912.

L. cz. P. 43/12 (1) (9392)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Stefana Tereniaka w Libuchorze.

Kuratorem jego ustanowiono Hrynia Szemetyńca w Libuchorze.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Borynia, dnia 8 maja 1912.

L. cz. P. 61/12 (6) (9401 1—3)

Edykt.

Mikołaj Hanczar z Hostowa uznany umysłowo chorym.

Kuratorem jego ustanowiony Iwan Hanczar z Hostowa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Ottynia, dnia 30 maja 1912.

L. cz. P. 468/4 (24) (9421 1—3)

Edykt.

Zawieszona kuratela ts. uchwałą z 29 lutego 1912 P. 468/4 (3) nad umysłowo chorym Michałem Gniadkiem z Tarnowa została zniesiona.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Tarnów, dnia 19 czerwca 1912.

L. cz. P. VII. 113/12 (4) (9396)

Edykt.

Za marnotrawnego uznano Iwana Fedyka w Dobrostanach.

Kuratorem jego ustanowiono Wasyla Hula w Dobrostanach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VII.
Gródek Jag., dnia 27 lipca 1912.

L. cz. L. I. 5/12 (6) (9429)

Stanisław Gąsienica Sobczak z Zakopanego oddany został pod kuratelę z powodu marnotrawstwa.

Kuratorem jego ustanowiony został Wojciech Gąsienica Sobczak z Zakopanego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowy Targ, dnia 1 czerwca 1912.

L. cz. P. 37/12 (9) (9402)

Edykt.

Za umysłowo chorego uznano Prokopa Gredżuka Iwana w Słobodzie rungurskiej.

Kuratorem jego ustanowiono Mikołaja Gredżuka Iwana w Słobodzie rungurskiej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Peczeniżyn, dnia 28 marca 1912

Spadki.

L cz. A. I. 22/12 (9) (9253 2—3)

Edykt

z wezwaniem nieznanych Sądowi dziedziców.

C. k. Sąd powiatowy w Nowym Sączu zawiadamia, że w dniu 10 grudnia 1911 w Janczowej zmarł Marek Gurgul, służący, z pozostawieniem rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi nie wiadomo, czy i którym osobom przysłuża prawo dziedziczenia spadku, przeto wzywa się tych wszystkich, którzy do tegoż spadku z jakiegokolwiek tytułu roszczenia podnieść zamierzają, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, swe prawa dziedziczenia w

tutejszym sądzie zgłosili i wykazując takowe wnieśli oświadczenie co do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek, dla którego Jan Kobylarczyk z Jańczowej kuratorem ustanowiony będzie przeprowadzony z tymi i tym przyznany, którzy się do niego zgłoszą i swe prawa dziedziczenia wykażą, część zaś spadku nie przyjęta, lub w razie gdyby do spadku nikt się nie zgłosił, cały spadek przypadnie Państwu, jako bezdziedziczny.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Nowy Sącz, dnia 6 czerwca 1912.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. Vr. 896/12 (34) (9339 2—3)

Edykt.

Sąd obwodowy w Rzeszowie ogłasza, że Józefa Worsówna w kwietniu 1912 na podwórzu jednej z kamienic przy ulicy Sobieskiego w Rzeszowie znalazła sześć sznurków prawdziwych korali niewiadomego właściciela, które następnie sprzedała.

Wzywa się właściciela, aby w przeciągu roku od dnia zamieszczenia po raz trzeci edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ zgłosił się i wykazał swoje prawo własności do korali, ze sprzedaży których skonfiskowana Worsównie kwota przeszło 80 kor. przechowana jest w tutejszym depozycie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IX.

Rzeszów, dnia 19 lipca 1912.

L. cz C. I 165/12 (3) (9424)

Edykt.

Przeciw nieobecnemu Antoniemu Hołyńskiemu przedtem w Grabowcu, wniosła firma J. Kratky w Przerowie do c. k. sądu powiatowego w Bohorodczanach skargę o 230 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 29 sierpnia 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. 9 w sądzie niżej wymienionym.

Celem strzeżenia praw kuranda ustanawia się Prokopa Kwaśniska z Grabowca kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki tenże w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Bohorodczany, dnia 21 czerwca 1912.

L. cz. C. VIII. 944/12 (1) (9454)

Edykt.

W sprawie Henryka Tremskiego we Lwowie, toczącej się przed c. k. sądem pow. S. I. we Lwowie przeciw Leonowi Gabel..o 600 kor zpn., ma być doręczona uchwała z dnia 26 lipca 1912 l. cz C. VIII. 944/1, którą dozwolono tymczasowe zarządzenie, oraz skarga, na podstawie której wyznaczono audyencyę na dzień 1 sierpnia 1912 o godz. 11·30 rano, sala 7.

Ponieważ niewiadomo gdzie pozwany przebywa ustanawia się w celu strzeżenia jego praw kuratora w osobie p. adw. dr. Mojżesza Chigera we Lwowie.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo tak długo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział VIII.

Lwów, dnia 26 lipca 1912.

L. V. a. 721/29. (9439 3—3)

OBWIESZCZENIE

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. lipca 1912 L. V. a. 72129.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości ustanowiony na podstawie § 41 przepisów wykonawczych wojskowych część I. z r. 1912 program czynności ruchomych komisyi poborowych dla przeprowadzenia głównego poboru wojskowego w r. 1912 w Galicyi.

Komenda uzupełn. Nr.	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa		Dnie poboru w miesiącu		
		powiat	miejsce	sierpniu	wrześniu	październiku
W okręgu c. i k. komendy 1. korpusu w Krakowie.						
13.	I.	Chrzanów	Chrzanów	12. 13. 14. 16. 17. 19. 20.		
			Jaworzno	22. 23. 24.		
			Krzeszowice	26. 27. 28. 29.		
		Podgórze	Podgórze	30. 31.	2.	
			Skawina		3. 4. 5.	
		Kraków — miasto	Kraków		6. 7. 9. 10. 11. 12. 13.	
		Wieliczka	Wieliczka		14. 16. 17. 18. 19. 20.	
			Dobczyce		23. 24. 25. 26.	
	II.	Bochnia	Bochnia		5. 6. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20.	
		Kraków — powiat	Kraków		21. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 30.	
20.	I.	Limanowa	Limanowa	12. 13. 14. 16. 17.		
			Mszana dolna	20. 21.		
		Nowy Targ	Nowy Targ	23. 24. 26. 27.		
			Krościenko	29. 30.		
		Nowy Sącz	Nowy Sącz		2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10.	
			Muszyna		12. 13.	
		Gorlice	Gorlice		14. 16. 17. 18.	
			Biecz		20. 23.	
		Grybów	Grybów		25. 26. 27. 28.	
56.	I.	Żywiec	Milówka	12. 13. 14.		
			Żywiec	16. 17. 19. 20. 21. 22. 23.		
			Sucha	24. 26. 27.		
			Maków	28. 29. 30.		
		Myślenice	Jordanów	31.	2. 3.	
			Myślenice		5. 6. 7. 9. 10	
		Wadowice	Kalwarya		11. 12. 13.	
			Wadowice		14. 16. 17. 18.	
			Andrychów		19. 20. 21.	
		Biała	Kęty		23. 24. 25.	
			Biała		26. 27. 28. 30.	
		Oświęcim	Oświęcim			1. 2. 3.
			Zator			4. 5.
57.	I.	Tarnów	Tuchów	12. 13. 14.		
			Tarnów	16. 17. 19. 20. 21. 22. 23.		
		Brzesko	Brzesko	26. 27. 28. 29. 30. 31.		
			Wojnicz		2.	
			Zakliczyn		4. 5.	
		Jasło	Jasło		6. 7. 9. 10. 11.	
			Żmigród		13. 14.	
		Pilzno	Brzostek		16. 17.	
			Pilzno		19. 20. 21.	
		Dąbrowa	Dąbrowa		23. 24. 25. 26. 27. 28.	

Komenda uzupełn. Nr.	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa powiat	Stawiennictwa miejsce	Dnie poboru w miesiącu sierpniu	Dnie poboru w miesiącu wrześniu	Dnie poboru w miesiącu październiku
W okręgu c. i k. komendy 10. korpusu w Przemyślu.						
9.	I.	Skole	Skole	12. 13. 14. 16. 17.		
			Bolechów	20. 21. 22. 23.		
		Dolina	Dolina	24. 26. 27. 29. 30.		
			Rożniatów	31.	2. 3. 4.	
		Kałusz	Kałusz		6. 7. 9. 10. 11. 12. 13.	
			Wojniłów		16. 17. 18.	
		Stryj	Stryj		20. 23. 24. 25. 26. 28. 30.	
	II.		Mikołajów	20. 21. 22.		
		Żydaczów	Żydaczów	24. 26. 27.		
			Żurawno	29. 30. 31.	2.	
10.	I.	Dobromil	Bircza	12. 13. 14.		
			Dobromil	16. 17. 20. 21.		
		Przemyśl	Przemyśl	22. 23. 24. 26. 27. 29. 30. 31.		
			Krzywcza		2. 3. 4	
			Dynów		5. 6. 7.	
		Brzozów	Brzozów		9. 10. 11. 12. 13.	
40.	I.	Tarnobrzeg	Rozwadów	12. 13. 14. 16.		
			Tarnobrzeg	17. 19. 20. 21. 22. 23.		
		Mielec	Mielec	24. 26. 27. 28. 29. 30.		
		Ropczyce	Dębica		2. 3. 4.	
			Ropczyce		5. 6. 7. 9. 10. 11.	
	II.	Rzeszów	Rzeszów	12. 13. 14. 16. 17. 19. 20. 21 22. 23.		
		Kolbuszowa	Sokołów	24. 26. 27.		
			Kolbuszowa	29. 30. 31.	2. 3. 4. 5.	
		Strzyżów	Strzyżów		7. 9. 10. 11. 12. 13. 14.	
45.	I.	Sanok	Bukowsko	12. 13. 14.		
			Rymanów	16. 17. 20. 21.		
			Sanok	23. 24. 26. 27.		
		Lisko	Lutowiska	29. 30. 31.		
			Ustrzyki dolne		2. 3. 4.	
			Lisko		6. 7. 9. 10.	
			Baligród		12. 13. 14. 16.	
		Krosno	Krosno		18. 19. 20. 21. 23. 24.	
			Dukla		26. 27. 28.	
77.	I.	Drohobycz	Podbuż	12. 13. 14.		
			Medenice	16. 17. 20. 21.		
			Drohobycz	22. 23. 24. 26. 27. 29. 30. 31.	2. 3. 4. 5.	
		Stary Sambor	Stary Sambor		7. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16.	
		Turka	Turka		17. 18. 19. 20. 23. 24. 25. 26. 28. 30.	
	II.	Sambor	Sambor	12. 13. 14. 16. 17. 20. 21. 22. 23. 24. 26.		
89.	I.	Gródek Jagielloński	Janów	12. 13. 14.		
			Gródek Jagielloński	16. 17. 20. 21.		
		Mościska	Sądowa Wisznia	23. 24. 26.		
			Mościska	29. 30. 31.	2. 3. 4.	
		Rudki	Komarno		5. 6. 7. 9. 10.	
			Rudki		11. 12. 13. 14.	
	II.	Jaworów	Krakowiec	12. 13. 14.		
			Jaworów	16. 17. 20. 21.		
		Rawa ruska	Rawa ruska	22. 23. 24. 26. 27. 29. 30. 31.	2. 3. 4. 5. 6.	
90.	I.	Przeworsk	Przeworsk	12. 13. 14. 16. 17. 20.		
		Cieszanów	Lubaczów	21. 22. 23. 24. 26. 27.		
			Cieszanów	29. 30. 31.	2. 3.	
		Jarosław	Radymno		4. 5. 6. 7. 9.	
			Pruchnik		10. 11. 12. 13. 14.	
			Jarosław		16. 17. 18. 19. 20.	
			Sieniawa		23. 24. 25. 26. 28. 30.	
	II.	Nisko	Nisko	12. 13. 14. 16. 17. 19. 20. 21.		
		Łańcut	Leżajsk	22. 23. 24. 26. 27. 29. 30.		
			Łańcut	31.	2. 3. 4. 5. 6. 7.	

Komenda uzupełn. Nr.	Nr. komisyi asenterunkowej	Stawiennictwa		Dnie poboru w miesiącu		
		powiat	miejsce	sierpniu	wrześniu	październiku
W okręgu c. i k. komendy 11. korpusu we Lwowie.						
15.	I.	Zbaraż	Zbaraż	12. 13. 14. 16. 17.		
		Skałat	Skałat	20. 21. 22. 23. 24.		
			Podwołoczyska	26. 27.		
		Trembowla	Budzanów	29. 30. 31.		
			Trembowla		2. 3. 4. 5. 6. 7.	
		Tarnopol	Mikulińce		9. 10. 11.	
			Tarnopol		13. 14. 16. 17. 18. 19. 20.	
24.	I.	Kosów	Kuty	12. 13. 14.		
			Żabie	16. 17.		
			Kosów	20. 21. 22. 23. 24.		
		Śniatyn	Śniatyn		12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20.	
	II.	Peczeniżyn	Jabłonów	12. 13.		
			Peczeniżyn	16. 17.		
		Kołomyja	Gwoździec	20. 21. 22. 23.		
			Kołomyja	24. 26. 27. 29. 30. 31.	2. 3.	
30.	I.	Lwów — powiat	Lwów	12. 13. 14. 16. 17. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 27. 29. 30.		
		Sokal	Sokal		2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 12.	
			Bełz		14. 16. 17. 18.	
	II.	Żółkiew	Mosty wielkie	12. 13. 14. 16.		
			Żółkiew	17. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 27. 29.		
		Lwów — miasto	Lwów	31.	2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14.	
55.	I.	Bóbrka	Chodorów	12. 13. 14. 16. 17.		
			Bóbrka	20. 21. 22. 23. 24. 26.		
		Przemyślany	Przemyślany	29. 30. 31.	2. 3. 4.	
			Gliniany		5. 6. 7. 9.	
		Podhajce	Podhajce		11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20.	
	II.	Brzeżany	Kozowa	12. 13. 14. 16. 17.		
			Brzeżany	20. 21. 22. 23. 24. 26.		
		Rohatyn	Bursztyn	29. 30. 31.	2. 3.	
			Bołszowce		5. 6. 7.	
			Rohatyn		9. 10. 11. 12. 13. 14.	
58.	I.	Bohorodczany	Bohorodczany	12. 13. 14. 16. 17. 20. 21.		
		Stanisławów	Stanisławów	22. 23. 24. 26. 27. 29. 30.		
			Halicz	31.	2. 3. 4. 5.	
		Nadwórna	Nadwórna		7. 9. 10. 11. 12.	
			Delatyn		13. 14. 16. 17. 18.	
	II.	Horodenka	Horodenka	12. 13. 14. 16. 17. 20. 21. 22.		
			Obertyn	24. 26. 27. 29.		
		Tłumacz	Tłumacz	31.	2. 3. 4. 5. 6. 7.	
			Tyśmienica		9. 10. 11. 12.	
			Ottynia		14. 16. 17. 18.	
80.	I.	Brody	Brody	12. 13. 14. 16. 17. 20. 21. 22. 23. 24.		
		Zborów	Zborów	26. 27. 29. 30. 31.	2.	
			Założce		4. 5. 6.	
		Złoczów	Złoczów		9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20.	
	II.	Radziechów	Radziechów	12. 13. 14. 16. 17. 20. 21. 22. 23.		
		Kamionka strum.	Kamionka strum.	26. 27. 29. 30. 31.		
			Busk		2. 3. 4. 5.	
95.	I.	Buczacz	Monasterzyska	12. 13. 14. 16. 17.		
			Buczacz	20. 21. 22. 23. 24. 26. 27. 29. 30. 31.		
		Zaleszczyki	Tłuste		2. 3. 4. 5.	
			Zaleszczyki		6. 7. 9. 10. 11. 12.	
		Borszczów	Mielnica	12. 13. 14. 16. 17. 20.		
			Borszczów	21. 22. 23. 24. 26. 27. 29.		
	II.	Husiatyn	Husiatyn	30. 31.	2. 3. 4. 5.	
			Kopyczyńce		6. 7. 9. 10. 11.	
		Czortków	Czortków		12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20.	

Lwów, dnia 26. lipca 1912.

C. k. Galicyjskie Namiestnictwo.

Ч. V а. 721/29.

Оповіщене

ц. к. Намісництва з дня 26 липня 1912 Ч. V а. 721/29.

Отсим подаєть ся до прилюдної відомости установлену на підставі § 41 військових приписів виконавчих часть I. з р. 1912 програму чинностий движимих комісий поборових для переведеня головного побору військового в р. 1912 в Галичині.

Коменда доповняюча Ч	Ч. комісиї асентерункової	Ставленя ся: повіт	Ставленя ся: місце	Днї побору в місяци: серпни	Днї побору в місяци: вересни	Днї побору в місяци: жовтни
В округї ц. і к. коменди 1. корпуса в Кракові.						
13.	I.	Хшанів	Хшанів	12. 13. 14. 16. 17. 19. 20.		
			Яворжно	22. 23. 24.		
			Крешовиці	26. 27. 28. 29.		
		Підґурже	Підґурже	30. 31.	2.	
			Скавина		3. 4. 5.	
		Краків місто	Краків		6. 7. 9. 10. 11. 12. 13.	
		Величка	Величка		14. 16. 17. 18. 19. 20.	
			Добчиці		23. 24. 25. 26,	
	II.	Бохня	Бохня		5. 6. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20.	
		Краків повіт	Краків		21. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 30.	
20.	I.	Лиманова	Лиманова	12. 13. 14. 16. 17,		
			Мшана долїшна	20. 21.		
		Новий Торг	Новий Торг	23. 24. 26. 27.		
			Коростенько	29. 30.		
		Новий Санч	Новий Санч		2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10.	
			Мушина		12. 13.	
		Горлиці	Горлиці		14. 16. 17. 18.	
			Беч		20. 23.	
		Грибів	Грибів		25. 26. 27. 28.	
56.	I.	Живець	Мілювка	12. 13. 14.		
			Живець	16. 17. 19. 20. 21. 22. 23.		
			Суха	24. 26. 27.		
		Мисленицї	Маків	28. 29. 30.		
			Юрданів	31.	2. 3.	
			Мисленицї		5. 6. 7. 9. 10.	
		Вадовицї	Кальвария		11. 12. 13.	
			Вадовицї		14. 16. 17. 18.	
			Андрихів		19. 20. 21.	
		Бяла	Кенти		23. 24. 25.	
			Бяла		26. 27. 28. 30.	
		Осьвенцім	Освеньцім			1. 2. 3.
			Затор			4. 5.
57.	I.	Тарнів	Тухів	12. 13. 14.		
			Тарнів	16. 17. 19. 20. 21. 22. 23.		
		Бжеско	Бжеско	26. 27. 28. 29. 30. 31		
			Войнич		2.	
			Заклічин		4. 5.	
		Ясло	Ясло		6. 7. 9. 10. 11.	
			Жмігород		13. 14.	
		Пільзно	Бжосток		16. 17.	
			Пільзно		19. 20. 21.	
		Домброва	Домброва		23. 24. 25. 26. 27. 28.	
В округї ц. і к. коменди 10. корпуса в Перемишли.						
9.	I	Сколе	Сколе	12. 13. 14. 16. 17.		
		Долина	Болехів	20. 21. 22. 23.		
			Долина	24. 26. 27. 29. 30.		
			Рожнятів	31.	2. 3. 4	
		Калуш	Калуш		6. 7. 9. 10. 11. 12. 13.	
			Войнилів		16. 17. 18.	
		Стрий	Стрий		20. 23. 24. 25. 26. 28. 30.	
	II.	Жидачів	Миколаїв	20. 21. 22.		
			Жидачів	24. 26. 27.		
			Журавно	29. 30. 31.	2.	
10.	I	Добромиль	Бірча	12. 13. 14.		
			Добромиль	16. 17. 20. 21.		
		Перемишль	Перемишль	22. 23. 24. 26. 27. 29. 30. 31.		
			Кривча		2. 3. 4.	
		Бжозів	Динів		5. 6. 7	
			Бжозів		9. 10. 11. 12. 13.	
40.	I.	Тарнобжеґ	Розвадів	12. 13. 14. 16.		
			Тарнобжеґ	17. 19. 20. 21. 22. 23.		
		Мелец	Мелец	24. 26. 27 28. 29. 30.		
		Ропчиці	Дембіца		2. 3. 4.	
			Ропчиці		5. 6. 7. 9. 10. 11.	
	II.	Ряшів	Ряшів	12. 13. 14. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23.		
		Кольбушова	Соколів	24. 26. 27.		
			Кольбушова	29. 30. 31.	2. 3 4. 5.	
		Стрижів	Стрижів		7. 9. 10. 11. 12 13. 14.	

Коменда доповняюча Ч	Ч. комісиї асентерункової	Ставленя ся повіт	Ставленя ся місце	Дні побору в місяци серпни	Дні побору в місяци вересни	Дні побору в місяци жовтни
45.	I.	Сянік	Буковско	12. 13. 14.		
			Риманів	16. 17. 20. 21.		
			Сянік	23. 24. 26. 27.		
		Ліско	Лутовиска	29. 30. 31.		
			Устрики долішні		2. 3. 4.	
			Ліско		6. 7. 9. 10.	
			Балигород		12. 13. 14. 16.	
		Кросно	Кросно		18. 19. 20. 21. 23. 24.	
			Дукля		26. 27. 28.	
77.	I.	Дрогобич	Підбуж	12. 13. 14.		
			Медениці	16. 17. 20. 21.		
			Дрогобич	22. 23. 24. 26. 27. 29. 30. 31.	2. 3. 4. 5.	
		Старий Самбір	Старий Самбір		7. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16.	
		Турка	Турка		17. 18. 19. 20. 23. 24. 25. 26. 28. 30.	
	II.	Самбір	Самбір	12. 13. 14. 16. 17. 20. 21. 22. 23. 24. 26.		
89.	I.	Городок Яґайлоньский	Янів	12. 13. 14.		
			Городок Яґайлоньский	16. 17. 20. 21.		
		Мостиска	Судова Вишня	23. 24. 26.		
			Мостиска	29. 30. 31.	2. 3. 4.	
		Рудки	Комарно		5. 6. 7. 9. 10.	
			Рудки		11. 12. 13. 14.	
	II.	Яворів	Краковець	12. 13. 14.		
			Яворів	16. 17. 20. 21.		
		Рава руска	Рава руска	22. 23. 24. 26. 27. 29. 30. 31.	2. 3. 4. 5. 6.	
90.	I.	Переворск	Переворск	12. 13. 14. 16. 17. 20.		
		Цішанів	Любачів	21. 22. 23. 24. 26. 27.		
			Цішанів	29. 30. 31.	2. 3.	
		Ярослав	Радимно		4. 5. 6. 7. 9.	
			Прухник		10. 11. 12. 13. 14.	
			Ярослав		16. 17. 18. 19. 20.	
			Сінява		23. 24. 25. 26. 28. 30.	
	II.	Ніско	Ніско	12. 13. 14. 16. 17. 19. 20. 21.		
		Ланьцут	Лежайск	22. 23 24. 26. 27. 29. 30.		
			Ланьцут	31.	2. 3. 4. 5. 6. 7.	

В окрузї ц. і к. коменди 11. корпуса у Львові.

Коменда доповняюча Ч	Ч. комісиї асентерункової	Ставленя ся повіт	Ставленя ся місце	Дні побору в місяци серпни	Дні побору в місяци вересни	Дні побору в місяци жовтни
15.	I.	Збараж	Збараж	12. 13. 14. 16. 17.		
		Скалат	Скалат	20. 21. 22. 23. 24.		
			Підволочиска	26. 27.		
		Теребовля	Будзанів	29. 30. 31.		
			Теребовля		2. 3. 4. 5. 6. 7.	
		Тернопіль	Микулинці		9. 10. 11.	
			Тернопіль		13. 14. 16. 17. 18. 19 20	
24.	I.	Косів	Кути	12. 13. 14.		
			Жабє	16. 17.		
			Косів	20. 21. 22. 23. 24.		
		Снятин	Снятин		12. 13. 14. 16. 17. 18 19. 20.	
	II.	Печеніжин	Яблонів	12. 13.		
			Печеніжин	16. 17.		
		Коломия	Гвоздець	20. 21. 22. 23.		
			Коломия	24. 26. 27. 29. 30. 31.	2. 3.	
30.	I.	Львів повіт	Львів	12. 13. 14. 16. 17. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 27. 29. 30.		
		Сокаль	Сокаль		2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 12.	
			Белз		14. 16. 17. 18	
	II.	Жовква	Мости великі	12. 13. 14. 16.		
			Жовква	17. 20. 21. 22. 23. 24. 26. 27. 29.		
		Львів місто	Львів	31.	2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14.	
53.	I	Бібрка	Ходорів	12. 13. 14. 16. 17.		
			Бібрка	20. 21. 22. 23. 24. 26.		
		Перемишляни	Перемишляни	29 30. 31.	2. 3 4.	
			Глиняни		5. 6 7. 9.	
		Підгайці	Підгайці		11. 12. 13. 14. 16. 17 18 19 20	
	II.	Бережани	Козова	12. 13. 14. 16. 17.		
			Бережани	20. 21. 22. 23. 24. 26.		
		Рогатин	Бурштин	29. 30. 31.	2 3.	
			Болшівці		5. 6. 7.	
			Рогатин		9. 10. 11. 12. 13. 14.	
58.	I	Богородчани	Богородчани	12. 13. 14. 16. 17. 20. 21.		
		Станиславів	Станиславів	22. 23. 24. 26. 27. 29. 30.		
			Галич	31.	2. 3. 4. 5.	
		Надвірна	Надвірна		7. 9. 10. 11. 12.	
			Делятин		13. 14. 16. 17. 18.	

Комедна доповняюча Ч.	Ч. комісиі асентерункової	Ставленя ся: повіт	Ставленя ся: місце	Дні побору в місяци: серпни	вересни	жовтни
58.	II.	Городенка	Городенка	12. 13. 14. 16. 17. 20. 21. 22.		
			Обертин	24. 26. 27 29.		
		Товмач	Товмач	31	2. 3. 4. 5. 6. 7.	
			Тисьмениця		9 10. 11. 12.	
			Отиня		14. 16. 17. 18.	
80.	I.	Броди	Броди	12 13. 14. 16 17 20. 21. 22. 23. 24.		
		Зборів	Зборів	26. 27. 29. 30. 31.	2.	
			Залізці		4. 5. 6.	
		Золочів	Золочів		9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20.	
	II.	Радехів	Радехів	12. 13. 14. 16. 17. 20. 21. 22. 23.		
		Камінка Струмилова	Камінка Струмилова	26. 27. 29. 30. 31.		
			Буск		2. 3. 4. 5.	
95.	I.	Бучач	Монастериска	12. 13. 14. 16. 17.		
			Бучач	20. 21. 22. 23. 24. 26. 27. 29. 30. 31.		
		Заліщики	Товсте		2. 3. 4. 5.	
			Заліщики		6. 7. 9. 10. 11. 12.	
	II.	Борщів	Мельниця	12. 13. 14. 16. 17. 20.		
			Борщів	21. 22. 23. 24. 26. 27. 29.		
		Гусятин	Гусятин	30. 31.	2. 3. 4. 5.	
			Копичинці		6. 7. 9. 10. 11.	
		Чортків	Чортків		12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20.	

Львів, дня 26 липня 1912.

Ц. к. Галицке Намісництво.

Licytacye.

L. cz. E. 644/12 (4) (9409 2—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 21 sierpnia 1912 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, licytacya realności objętej lwh 382 ks. gr. gm. Pczany oszacowanej na 1140 koron.

Najniższa cena wynosi całą wartość szacunkową to jest kwotę 1140 koron.

Warunki licytacyjne i dokumenta może każdy przejrzeć w sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Żydaczów, dnia 5 czerwca 1912.

L. cz. E. 941/11 (3) (9410 2—3)

Edykt licytacyjny.

Dnia 21 sierpnia 1912 o godzinie 9 rano odbędzie się w sądzie niżej wymienionym licytacya realności objętej lwh. 101 ks. gr. gm. Hanowce oszacowanej na 2030 kor.

Najniższa cena wynosi 1353 kor. 36 h.

Warunki licytacyjne i dokumenta może każdy przejrzeć w Sądzie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Żydaczów, dnia 1 czerwca 1912.

L. cz. E. 530/12 (5) (9407 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Ilka Hemeniuka, odbędzie się dnia 2 września 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 w Wiśniowczyku licytacya $^1/_3$ części z połowy $^1/_3$ części realności objętej lwh. 110 i $^1/_3$ z połowy i połowy z $^1/_6$ części realności objętej lwh. 726 ks. gr. gm. Bohatkowce zobowiązanego własnych wraz z przynależytościami, składającemi się z chaty, stodoły, kurnika.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę, są ocenione 1985 kor. przynależności zaś na 307 kor. 50 h.

Najniższa cena wynosi 1528 koron 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które równocześnie się zatwierdza, odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w birze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Wiśniowczyk, dnia 13 lipca 1912.

L. cz. E. 412/12 (8) (9450 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Samuela Abrahama Goldschlaga odbędzie się dnia 2 września 1912 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 w Wiśniowczyku licytacya 1.5 części realności objętej lwh. 632 ks. gr. gm. Bohatkowice zobowiązanego własnej.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest ocenioną na 220 kor.

Najniższa cena wynosi 146 kor. 66 h, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Wiśniowczyk, dnia 13 lipca 1912.

L. cz. E. 4201/11 (6) (9449 2—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kredytowego miejskiego w Cieszanowie, odbędzie się dnia 16 września 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3 w budynku głównym licytacya:

a) całej realności lwh. 745 ks. gr. gm. Bełzec,

b) 3/8 części realności lwh. 250 tejże gminy,

c) 3/4 części realności lwh. 251 tej samej gminy wraz z przynależnościami, składającemi się ad a) z zasiewu, ad b) z zasiewu, ad c) z parkanu, drzew owocowych, lasu i zasiewów.

Nieruchomości wystawione na licytacyę, są ocenione: ad a) na 2175 kor. 60 h., przynależności na 200 kor., ad b) na 270 kor., przynależności na 15 kor., ad c) grunta na 3041 kor. 10 hal., budynki na 1022 koron 10 hal., przynależności zaś na 2533 koron łącznie za tem na 6596 kor. 20 h.

Najniższa cena wynosi ad a) 1583 kor. 74 h, ad b) 190 kor., ad c) 4397 kor. 47 h. i poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Rawa, dnia 22 lipca 1912.

L. 16.245/912 (9453 2—3)

Przestrzega się oferentów w ich własnym interesie przed ofiarowywaniem zbyt wysokich zwrotów zysku, względnie przed żądaniem zbyt niskich prowizyi, gdyż nie mogą się spodziewać zniżenia ofiarowanego zwrotu zysku, albo podwyższenia żądanej prowizyi.

Obwieszczenie

w celu nadania głównej składowni tytoniu w Gorlicach,

Połączona z trafiką składową i kolekturą loteryjną lwowsko-wiedeńską Nr. 109/509 składownia tytoniu będzie obsadzona drogą publicznej konkurencyi.

Zawiadowca składowni jest obowiązany do sprzedaży wartościowych znaczków stemplowych.

Składownia jest przydzielona z poborem wyrobów tytoniowych powszechnej taryfy i specyalnych wyrobów fabrykacyi rządowej dopuszczonych do powszechnej sprzedaży do c. k. Magazynu tytoniu w Nowym Sączu i ma zaopatrywać w te wyroby składownię tytoniu w Gorlicach, tudzież łącznie z własną trafiką składową trafik.

Wartościowe znaczki stemplowe mają być pobierane w c. k. Urzędzie podatkowym w Gorlicach.

W roku kalendarzowym 1911 wydano materyałów tytoniowych za cenę 193.731 kor. 68 hal., zbyt do trafiki składowej wynosił 27.834 kor, 88 h., zaś w ostatnich 12 miesiącach t. j. w rocznym okresie od 1 lipca 1911 do 30 czerwca 1912 wydano w tejże składowni przydzielonym przedsiębiorstwom sprzedaży materyałów tytoniowych za cenę kupna w kwocie 210.192 kor. 50 h., obliczony wedle ceny dla konsumentów (taryfowej) zbyt do trafiki składowej wynosił 31.783 koron 30 h., od czego składownik osiągnął zysk trafikancki w kwocie 3.178 kor. 33 h.

Ze sprzedaży wartościowych znaczków stemplowych osiągnięto w powyższym rocznym czasokresie 508 kor. 56 h. surowego zysku.

Wynagrodzenie za zawiadowstwo kolektury loteryjnej na miejsca ciągnień Lwów-Wiedeń Nr. 190/509 polega na stałej prowizyi wynoszącoj 5 6 prc. od stawek loteryjnych, które wynosiły w roku 1910 — 15.669 koron 85 h.

Przed objęciem przedsiębiorstwa, a mianowicie najpóźniej w cztery tygodnie po otrzymaniu odnośnego zawezwania ma się nabywca wykazać złożeniem w c. k. Urzędzie loteryjnym we Lwowie kaucyi kolektanta, przedstawiającej efektywną wartość 2100 kor, w papierach wartościowych, dających pupilarne bezpieczeństwo, niepodlegających wylosowaniu. Kaucya odpowiada za wszelkie pretensye Skarbu państwa z tytułu zawiadowstwa kolektury loteryjnej, tudzież sprzedaży losów państwowych loteryi na cele dobroczynne.

Wszystkie wydatki połączone z zawiadowstwem obsadzić się mających skarbowych przedsiębiorstw komisowych ma ponosić sam nabywca.

Bliższe daty co do dotychczasowego dochodu przedsiębiorstwa i co do wydatków pokrywanych przez poprzedniego zawiadowcę można powziąć z wykazów dochodu i wydatków przechowywanych w Dyrekcyi okręgu skarbowego w Nowym Sączu, albo w Nadzorze straży skarbowej w Gorlicach.

Skarb państwa nie ręczy jodnakże za to, czy podany w niniejszem obwieszczeniu albo też w wykazach dochodu i wydatków dochód także w przyszłości faktycznie będzie można osiągnąć.

Oferty należy wnosić odpowiednio do postanowień przepisu o obsadzaniu trafik.

Skarbowe przedsiębiorstwo komisowe, które ma być obsadzone, może być wykonywane tylko w dotychczasowem miejscu, albo też w innym odpowiednim domu w bezpośredniem sąsiedztwie położonym a przedewszystkiem w Gorlicach i ma być prowadzone samoistnie.

Żądanie poborów należy wyrazić w następujący sposób:

1. za składownię tytoniu:

a) albo przez wymienienie kwoty ofiarowanego zwrotu od zysku z trafiki składowoj przy równoczesnem zrzeczeniu się prowizyi składownika albo

b) tylko przez zrzeczenie się prowizyi składownika, albo wreszcie

c) przez wymienienie żądanej stopy procentowej prowizyi od wartości pieniężnej materyału tytoniowego w składowni pozbytego,

żądanego rocznego ryczałtu prowizyjnego,

a odrębnie

2. za sprzedaż specyalnych wyrobow tytoniowych.

Wadyum, wynoszące 2.160 koron należy złożyć w c. k. Dyrekcyi Okręgu Skarbowego w Nowym Sączu przed wniesieniem oferty, w papierach wartościowych, przedstawiających pupilarne bezpieczeństwo, nie podlegających wylosowaniu, albo też uiścić w gotówce przez pocztową Kasę oszczędności zapomocą dowodu złożenia, albo poświadczenia zapłaty podatku.

Oferty należy sporządzić na przepisanym druku urzędowym, prawidłowo ostemplować i podpisać, tudzież wnieść w kopertach urzędowych i zapieczętowanych najpóźniej do dnia 26 sierpnia 1912 godzina 12 w południe na ręce kierownika podpisanej władzy sprzedaży.

Oferty, nie sporządzone na urzędowym formularzu, nie wchodzą w rachubę jako nie nadające się do przyjęcia.

Publiczna rozprawa ofertowa odbędzie się w pokoju komisyjnym l. . . . podpisanej władzy sprzedaży dokładnie o godzinie wyżej podanej.

Oferenci są związani swojemi ofertami jeszcze przez pełnych sześć miesięcy po dniu rozprawy ofertowej.

Władza sprzedaży zastrzega sobie wolny wybór między oferentami.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Nowy Sącz, dnia 25 lipca 1912.

L. cz. E. 2368/10 (49) (9448)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Herza Goldmanna kupca w Pruchniku, odbędzie się dnia 30 sierpnia 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 29 relicytacya całej realności obj. lwh. 512 ks. gr. gm. kat. Ryszkowa Wola, składającej się z p. gr. 1249/1 obszaru 57 ar. 98 m^2 i p. gr. 1251/1 obszaru 10 ar. 7 m^2.

Nieruchomość wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 894 kor. 72 hal.

Najniższa cena wynosi 447 kor. 36 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Jarosław, dnia 3 lipca 1912.

(9455 1—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie, ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie) od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6 po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 8-mej wieczorem.

Licytacye:

Poniedziałek 5 sierpnia 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: towary sportowe, oraz różne meble i sprzęty domowe.

Wtorek 6 sierpnia 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: maszyna do pisania, wino, skrzynka cukru, urządzenie winiarni, towary korzenne, kasa, oraz różne meble domowe.

Środa 7 sierpnia 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: sukna, materye, oraz różne meble domowe.
Czwartek 8 sierpnia 1912 od 10 do 12 godz. przed południem: koń maści kasztan, aparat muzyczny, oraz różne meble domowe.
Piątek 9 sierpnia 1912 10 do 12 godz. przed południem: lichtarze, rogi jelenie, kasa, biżuterye, weksle i meble.
Sobota 10 sierpnia 1912 od 4 do 8 godziny wieczorem: torba ręczna oraz różne tanie meble i sprzęty domowe.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w sądowej hali aukcyjnej przed licytacyą w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 30 lipca 1912

Konkursa.

L. 97.259/II. (9442 1—3)

Konkurs.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. urzędzie pocztowym w Nuszczu z poborami III. kl. 4 stopnia i ryczałtem 770 kor. na służącego.

Podania należy wnieść najpóźniej do 8 sierpnia b. r. do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów we Lwowie.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwow, dnia 24 lipca 1912.

C. k. Prezydent: Wopaterni.

L. 1265 (9371)

Konkurs.

Dyrekcya c. k. Fabryki olejów mineralnych w Drohobyczu rozpisuje konkurs na posadę adjunkta fabrycznego w X. klasie rangi.

Oprócz ustawowo unormowanej płacy i dodatku aktywalnego połączone jest z tą posadą wolne mieszkanie w naturze, oświetlenie jak również dodatek na opał w kwocie 200 kor. rocznie.

Ubiegający się o tę posadę winni w podaniu należycie udokumentowanem wniesionem do Dyrekcyi c. k. Fabryki olejów mineralnych w Drohobyczu, oprócz wymogów przepisanych dla służby państwowej jeszcze przedłożyć:

1. Świadectwo z dobrym postępem złożonego II. egzaminu państwowego z budowy maszyn w jednej z austryackich szkół politechnicznych.

2. Udowodnić znajomość języków polskiego i niemieckiego w słowie i piśmie.

3. Wykazać się przynajmniej jednoroczną praktyką przy ruchu większego zakładu maszynowego. Szczególnie uwzględnione będą praktyczne wiadomości z działu motorów eksplozyjnych i elektrycznych.

W podaniu podać należy, czy ubiegający się nie jest spokrewniony z urzędnikami, podurzędnikami lub służbą podpisanej Dyrekcyi.

Podania należy wnosić albo wprost, albo jeżeli ubiegający się pozostaje w służbie państwowej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy, najpóźniej do 15 września b. r., do Dyrekcyi c. k. Fabryki olejów mineralnych w Drohobyczu.

Dyrekcya c. k. Fabryki olejów mineralnych.

Drohobycz, dnia 26 lipca 1912.

L. 12780/IV. (9452 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania posady stałego sługi szkolnego przy c. k. I. szkole realnej w Krakowie ogłasza c. k. Rada szkolna krajowa niniejszem konkurs z terminem do wnoszenia podań do końca września 1912.

Do tej posady przywiązane są pobory unormowane ustawą z dnia 25 września 1908 Dz. ust. p. Nr. 204 i rozporządzeniem Ministerstwa z 22 listopada 1908 Nr. 234 Dz. u. p.

Z posadą tą są połączone wszelkie obowiązki sługi szkolnego, a więc należyta obsługa sal szkolnych, kancelaryi, sali konferencyjnej, gabinetów, utrzymanie porządku i czystości wewnątrz i zewnątrz budynku szkolnego, tudzież wszystkie czynności zwykłego stróża domowego, jak rąbanie i noszenie materyału opałowego, palenie w piecach, zamiatanie śniegu i t. p.

Ubiegający się o tę posadę ma wykazać:

1. znajomość języków krajowych w słowie i piśmie, świadectwami szkolnemi i własnoręcznemi próbami pisma,

2. uzdolnienie fizyczne do pełnienia obowiązków takiego sługi świadectwem c. k. lekarza rządowego,

3. nieprzekraczalny wiek do lat 40 metryką urodzenia,

4. zachowanie się pod względem moralnym i politycznym, świadectwem moralności, wystawionem przez właściwą władzę, jeżeli nie pozostaje w służbie publicznej,

5. dotychczasowe zatrudnienie świadectwami.

Podania zaopatrzone w powyższe dokumenta należy wnieść w oznaczonym terminie do c. k. Rady szkolnej krajowej na ręce Dyrekcyi c. k. I. szkoły realnej w Krakowie, a jeżeli ubiegający się pozostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy.

W myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 Dz. u. p. Nr. 60 mają przy nadaniu tej posady pierwszeństwo wysłużeni c. i k. względnie c. k. podoficerowie, posiadający wymaganą powyżej kwalifikacyę i zaopatrzeni w przepisany certyfikat c. i k. państwowego Ministerstwa wojny, względnie c. k. Ministerstwa obrony krajowej, który uprawnia do ubiegania się o posadę w służbie państwowej cywilnej.

Dopiero w braku takich kandydatów, mogliby być uwzględnieni inni kandydaci, posiadający wymaganą kwalifikacyę.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 22 lipca 1912.

Za c. k. Namiestnika: Dembowski w. r.

L. 97.260/II. (9443 1—3)

Konkurs

Na posadę ekspedyenta przy nowo utworzyć się mającym c. k. Urzędzie pocztowym w Szaflarach z poborami III. klasy 6 stopnia.

Ryczałt na służącego ustali się później.

Podania należy wnieść najpóźniej do 10 sierpnia 1912 do c. k. Dyrekcyi poczt i tegrafów we Lwowie.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 24 lipca 1912.

C. k. Prezydent: Wopaterni.

L. 496 (9456 1—3)

Konkurs.

Dyrekcya c. k. państwowej szkoły w Krakowie rozpisuje niniejszem konkurs na trzy stałe posady sług szkolnych od dnia 1 października 1912, połączonych z poborami, dodatkiem aktywalnym i ubraniem urzędowem w myśl ustawy z 25 września 1908, Dz. u. p. Nr. 204 i rozporządzenia całego c. k. Ministerstwa z dnia 22 listopada 1908, Dz. u. p. Nr. 234.

Do obowiązków przywiązanych do obsadzić się mających posad, należy czyszczenie i utrzymanie porządków w przydzielonych im salach szkolnych, gabinetach, korytarzach, schodach i t. d., nadto jeden z powyższych służących obejmie obsługę kancelaryi i biblioteki, inny obsługę gabinetów i ogrzewania centralnego.

W myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872, Dz. u. p. Nr. 60, pierwszeństwo zastrzeżone jest wysłużonym podoficerom c. i k. Armii i c. k. Obrony krajowej, posiadającym certyfikaty do służby cywilnej, którzy nadto wykażą się kwalifikacyami mechanika lub ślusarza; kandydat do obsługi kancelaryi winien wykazać się znajomością języka niemieckiego.

Powyższe posady nadane będą prowizorycznie i dopiero po półrocznej zadowalającej służbie, może nastąpić ustalenie.

Podania zaopatrzone marką stemplową na 1 kor., udokumentowane należycie metryką urodzenia, świadectwem przynależności i dotychczasowego zajęcia, nadto świadectwem zdrowia, należy wnosić do dyrekcyi c. k. Państwowej Szkoły przemysłowej w Krakowie do dnia 1 września 1912

Dyrekcya c. k. Państwowej Szkoły przemysłowej.

Kraków, dnia 30 lipca 1912.

Upadłości.

L. cz. S. 31/12 (4) (9437)

Ogłoszenie.

W konkursie p. Wandy Misler właścicielki salonu mód na wniosek wierzycieli, jawiących się na audyencyi wyborczej (zatwierdzono) zawiadowcą masy p. dra Adolfa Selcera zastępcą zaś jego ustanowiono pana dra Maksa Rapaporta.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VII.

Lwów, dnia 12 lipca 1912.

L. cz. S. 15/12 (67) (9445)

W konkursie Zallela Springera celem likwidacyi i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych wierzytelności, tudzież takich wierzytelności, które zostaną zgłoszone do dnia 12 sierpnia 1912 wyznacza się audyencyę na dzień 16 sierpnia godz. 10 przed południem w c. k. Sądzie obwodowym w Tarnopolu w biurze Nr. 8.

Tarnopol, dnia 12 lipca 1912.

Komisarz konkursowy.

L. cz S. 1/10 (281—284) (9377)

Edykt.

I. W konkursie Zygmunta Przyłęckiego z Krosna wyznacza się do zbadania rachunków złożonych przez zarządcę masy ustalenia należytości zarządcy masy Władysława Rzuchowskiego i jego zastępcy Dawida Kornfelda audyencyę w Sądzie tutejszym biuro Nr. 51 na dzień 12 sierpnia 1912 o godzinie 9 przed południem, na którą się zaprasza wierzycieli konkursowych.

II. Wierzycielom wolno przeglądać rachunki lub czynić nad nimi uwagi.

Przedłożone rachunki udziela się wydziałowi wierzycieli do rąk p. dra Władysława Chwaliboga adw. kraj. w Jaśle z poleceniem zwrotu tychże najpóźniej na wyznaczonej audyencyi.

Jasło, dnia 26 lipca 1912.

Komisarz konkursowy.

Amortyzacye.

L. cz. T. 15/12 (3) (9384 1—3)

Amortyzacya.

Na wniosek Ordynaryatu biskupiego obrz łać w Przemyślu, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekome przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Wiedeńskiego Banku Związkowego Nr. 71 na kwotę 3.401 kor. 24 h. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby się zgłosił ze swojemi prawami w ciągu (6) sześciu miesięcy od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ licząc; w przeciwnym bowiem razie po upływie tego czasokresu książeczka ta za nieistniejącą zostanie uznaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Przemyśl, dnia 10 lipca 1912.

L. cz. Nc. IV. 247/12 (2) (9352 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Marka Altbacha (młodszego) kupca w Samborze, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego recepisu pocztowego na nadany w c. k. Urzędzie pocztowym w Samborze dnia 14 września 1911 list pieniężny na kwotę 479 kor. 27 h., wagi 81 gramów pod adresem firmy Kopel Werner i Meilech Werner w Łopuszance Chominie.

Posiadacza powyższego recepisu pocztowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Sambor, dnia 6 lipca 1912.

L. cz. T. 20/12 (1) (9417 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Adolfa Wiśniewskiego, właściciela realności w Rychcicach wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującego rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla bez daty wystawienia i płatności, na kwotę 900 koron opiewającego, przez Józefa Wiśniewskiego wystawionego i żyrowanego, przez Franciszka Rabowicz i Maryę Rabowicz akceptowanego.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 45 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k Sąd obwodowy, Oddział V.

Sambor, dnia 2 lipca 1912.

L. cz. T. IV. 16/12 (2) (9415 1—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Anny Stachoń Mamcorz z Zakopanego, wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo dnia 8 czerwca 1912 przy pożarze domu spalonej książeczki wkładkowej Towarzystwa Zaliczkowego w Zakopanem Nr. 3764 na imię i nazwisko Anny Stachoń Mamcorz z Zakopanego wystawionej, a na 300 kor. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 6 lipca 1912.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 79/12 (3) (9413)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 30 czasopisma „Prawo Ludu“ z daty Kraków, dnia 26 lipca 1912 artykuły pod tytułem: A) „Rok służby dla panów etc.“, zawiera w napisie jako też w ustępach a) rozpoczynającym się od wyrazów: „każdy bowiem żołnierz“ a kończącym się wyrazami: „oto co lud zawdzięcza ludowcom“, następnie w ustępie c) rozpoczynającym się od wyrazów „haniebna zdrada“, a kończącym się wyrazami „służyć musi lat trzy“, nakoniec w ustępie d) rozpoczynającym się od wyrazów: „Synkowie szlachecczy górą“ aż do końca artykułu str. 1, 2, 3, zawiera znamiona występku z §§ 300, 302, 305, oraz art. IV. ustawy z dnia 17 grudnia 1862 L. 8 Dz. p. p. ex 1863, zaś B) artykuł pod napisem „Oszustwa wyborcze w spiskim pałacu“ str. 4 łam 2 i 3 w całej swej osnowie zawiera znamiona występku z § 300 u. k, że zakazuje się rozszerzania tych artykułów, względnie inkryminowanych ustępów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III.

Kraków, dnia 20 lipca 1912.

L cz. Pr. III. 80/12 (3) (9414)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 6 czasopisma „Przyszłość“ za lipiec 1912 artykuł pod tytułem: „Poszanowanie ustaw“ poczynający się od słów: „Jego wysokość“ a kończący się słowami „także obowiązujące“, zawiera w swej osnowie znamiona zbrodni obrazy Członków Domu Cesarskiego z § 64 u. k., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III.

Kraków, dnia 26 lipca 1912.

L. Pr. III, 78/12 (3) (9412)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 31 czasopisma „Ojczyzna“ z daty Kraków dnia 28 lipca 1912 artykuł pod tytułem: „Jak starosta limanowski płaci za wybory“, zawiera w swej osnowie znamiona występku z § 300—488 u. k. i art. V. ustawy z dnia 17 grudnia 1862 L. 8 D. p. p. ex 1863, że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy, S. III.

Kraków, dnia 26 lipca 1912.

L. cz. Pr. 132/12 (2) (9329)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść czasopisma „Słowo polskie“ Nr. 341 z dnia 24 lipca 1912 w artykule pod tytułem: „Ze spraw ruskich“ w ustępach od słów „Nie potrzebuję wykazywać“ do słów „duszpasterskie prawa“ i od słów: „Ta chytrze obmyślona“ do słów „potrzebną obroną“, zawiera znamiona występku z § 300 u. k. i § 28 ust. pras., uznał dokonaną w dniu 24 lipca 1912 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 26 lipca 1912.

L. cz. Pr. 130/12 (2) (9327)

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy karny jako Trybunał prasowy we Lwowie orzekł na wniosek c. k. Prokuratoryi Państwa, że treść czasopisma „Prykarpatskaja Ruś“ Nr. 820 z dnia 22 lipca 1912 w artykule: „Pyśmo iz Winy“ w końcowym ustępie od „Neużety“ do końca, zawiera znamiona występku z § 300 u. k., uznał dokonaną w dniu 22 lipca 1912 konfiskatę za usprawiedliwioną i zarządził zniszczenie całego nakładu i wydał w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego.

Lwów, dnia 24 lipca 1912.

Ч. сп. Пр. 131/12 (2) (9328)

В Імени Єго Величества Цїсаря!

Ц. к. Суд краєвий яко Трибунал прасовий у Львові рішив на внесок ц. к. Прокураториї Державної, що зміст часописи „Дїло“ число 8153 з дня 23 липня 1912 в артикулї „Новий замах“ в уступі від „Не потребую доказувати“ до „і твердою обороною“ містить в собі єство провини з § 300 і 305 з. к. узнав доконану в дни 23 липня 1912 конфіскату за оправдану і зарядив знищене цїлого накладу і видав по думцї § 493 п. к. заказ дальшого розширюваня того друкового письма.

Львів, дня 25 липня 1912.

Bl. 166 (9276)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Juli 1912, Pr. XXXV 239/12/4, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der periodischen Druckschrift: „Der Scherer“, I. Heuert-Heft 1912, XIV Jahrgang, Nummer 13—359, und zwar 1. durch die Stelle von „1. Jedem Kommando“ bis „Großstaat zu ma-

chen" samt den dazu gehörigen 1½ Abbildungen (Seite 4, Spalte 3, bis Seite 7, Spalte 1); 2. durch die Stelle von nach „wieder aussi-richt't" bis „in Sicht" (Seite 8, Spalte 2); 3. durch die Stelle von „Bald klappt" bis „Geschicht" (Seite 8, Spalte 2); 4. durch die Stelle von „dann zu so" bis „zum Chinesen" (Seite 8, Spalte 2); 5. durch die Artikelüberschrift auf Seite 9, Spalte 3; 6. durch die Stelle von „Haben die hochwohlgeborenen" bis „zu helfen?" (Seite 9, Spalte 3) ad 1. das Vergehen nach § 491 St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, ad 1.—5. das Vergehen nach § 303 St. G. und ad 6. das Verbrechen nach § 64 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 19 Juli 1912.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Juli 1912, Pr. I. 334/12, die Weiterverbreitung der Nummer 193 der Zeitschrift: „Prager Tagblatt" (Abendausgabe) vom 15 Juli 1912 wegen der Stellen von „Die Sezession am" bis „genau beobachten" und von „Nun wollen" bis „Thronfolger abgibt" des Artikels: „Die Sezession am..." nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Juli 1912, Pr. I 335/12, die Weiterverbreitung der Nummer 160 der Zeitschrift: „XX vek" vom 16 Juli 1912 wegen der Stelle von „Zidevsky zavod" bis „za 2—4 koruny" des Artikels: „Nase neteenost a lhostejnost" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Juli 1912, Pr. 43/12, die Weiterverbreitung der Nummer 83 der Zeitschrift: „Nova Doba" vom 17 Juli 1912 wegen der Stellen von „pak na bezohlednou" bis „vynutili" des Artikels: „Jizdni vyhody zelez. personalu"; von „Ta nase" bis „lajtnanti" des Artikels: „Vojenske epigramy" nach § 491 St. G. sowie gemäß Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Juli 1912, Pr. 40/12, die Weiterverbreitung der Nummer 1051 der Zeitschrift: „Deutsche Wacht an der Miesa" vom 13 Juli 1912 wegen der Stelle von „Wo und wann es gilt" bis „gegen das Deutschtum" nach § 303 St. G. verboten.

K. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Juli 1912, Pr. 41/12, die Weiterverbreitung der Nummer 11 der Zeitschrift: „Novy postovni obzor" vom 16 Juli 1912 wegen der Stellen von „Ku podivu" bis „poplatniku" des Artikels: „250 milionu korun na kanony"; von „vstoupi posta" bis „ve vstyku s urady" des Artikels: „Reforma spravy a uctovani u c. a k. vojska" nach § 65 a und 491 St. G. sowie gemäß Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Zara hat mit dem Erkenntnisse vom 16 Juli 1912, D 73/12, die Weiterverbreitung der Stellen von „Di Roma le sante" bis „vittoria", von „Le feste di Zara" bis „l' Evviva portiam" des Gedichtes: „Omaggio degli Italiani di Curzola alla ducale citta di Zara" nach § 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Sebenico hat mit dem Erkenntnisse vom 17 Juli 1912, Pr. 26/12, die Weiterverbreitung der Nummer 8 der Zeitschrsft: „Crveni Barjak" vom 16 Juli 1912 wegen des Leitartikels: „L' adattebilita del partitio italiano" in den Stellen von „Il congresso eucaristico" bis „apostolici in Roma", von „E la grazia" bis „fiera sdensata, von „servendo tutti" bis „dell' Impero!" der Notizen; „Malo svijetla"; „Spljetski vijesnik" von „Primamo vise pisama" bis zum Schlusse; „Crkva tjera raju na kulucenje" nach § 63, 300 und 302 St. G. sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Zl. 167 (9277)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Juli 1912, Pr. XXXV 242/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 39 der periodischen Druckschrift: „Neue frie Worte", 2 Jahrgang, vom 10 Juli 1912, und zwar: 1. durch die Titelüberschrift auf Seite 1, Spalte 3; 2. durch die Stelle von „So nannte man" bis „verstehen, wo es heißt" auf Seite 2, Spalte 1; 3 durch die Stelle von „Wo sind sie denn, die" bis „Wo sind sie?" auf Seite 2, Spalte 1, das Vergehen nach Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 20 Juli 1912.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Juli 1912, Pr. XXXV 241/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 29 der periodischen Druckschrift; „Kikeriki" 52. Jahrgang, vom 21 Juli 1912, durch das mit „Der Feldhernhügel von Oerkény" betitelte Bild auf Seite 3 das Vergehen nach Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, begründe und es wird nach § 493 St. P O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 20 Juli 1912.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Brüx hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Juli 1912, Pr. 36/12, die Weiterverbreitung der Nummer 29 der Zeitschrift: „Nase Mensiny" vom 19 Juni 1912 wegen der Stelle von „Mame sva" bis „cesky narod„ des Artikels; „Kolik vydelavaji u nas nemecke tovarny" nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Juli 1912, Pr. I 60/12, die Weiterverbreitung der Nummer 15 der Zeitschrift: „Zena" vom 18 Juli 1912 wegen der Stelle von „Ostatne je prece" bis „zarny priklad" des Artikels: „Stoji za premysleni" nach § 63 und 64 St. G. verboten.

Zl. 168 (9278)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Juli 1912, Pr. IX 113/12, die Weiterverbreitung der Nummer 1 der in Udine erscheinenden Zeitschrift: „L'Avanguardia Nazionalista" vom 1 Juli 1912 nach § 65 a St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 19 Juli 1912, Pr. IX 114/12, die Weiterverbreitung der Nummer 151 der Zeitschrift: „L' Indipendente" vom 16 Juli 1912 wegen der Stellen von „A Vienna si propende" bis „in genere" des Artikels: „Una voce viennese" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 20 Juli 1912, Pr. IX 115/12, die Weiterverbreitung der Nummer 163 der Zeitschrift: „L' Indipendete" vom 16 Juli 1912 wegen der Stelle von „Con nostro rincrescimento" bis „ignorano completamente" des Artikels: „La pubblica nettezza e le osservazioni del luogotenente" nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Juli 1912, Pr. 74/12, die Weiterverbreitung der Nummer 457 der Zeitschrift: „Il Libertario" ddo. Spezia, 11 Juli 1912, nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Juli 1912, Pr. 75/12, die Weiterverbreitung der Nummer 25 der ausländischen Zeitschrift: „L' Agitatore" ddo. Bologna, am 14 Juli 1912, nach § 303 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 18 Juli 1912, Pr. 76/12, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen Druckschrift: „La poste religiosa" im Verlage der Libreria Editrice Scuola Moderna", Bologna, Via Pietramellare 33—35, nach § 122 a, b, d, 302 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntniße vom 18 Juli 1912, Pr. 73/12, die Weiterverbreitung der Nummer 28 der ausländischen Zeitschrift: „La grande Italia" ddo. Mailand, den 14 Juli 1912, nach § 63, 65 a St. G. und Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Juli 1912, Pr. I 338/12, die Weiterverbreitung der Nummer 29 der Zeitschrift: „Berounsky Obzor" vom 20 Juli 1912 wegen des Artikels: „Dvojezne" nach § 65 a, 300 St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 21 Juli 1912, Pr. I 337/12, die Weiterverbreitung der Nummer 30 der Zeitschrift: „Neruda" vom 20 Juli 1912 wegen der Stelle von „Pri takovych pripadech" bis „smysleti dobre" des Artikels: „Z ghetta stavovske cti"; von „Z toho pak" bis „Nauc ni snoubencum" des Artikels: „K cemu je dobra svecena voda?"; von „Toto sve smysleni" bis „vice potrebovat" des Artikels: „Z novych Dvoru u Horicek u C. Skalice" nach § 300, 302, 303 und 516 St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Leitmeritz hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Juli 1912, Pr. 51/12, die Weiterverbreitung der Nummer 58 der Zeitschrift: „Nordböhmischer Volksbote" vom 20 Juli 1912 wegen der Stelle von „Hat endlich" bis „zu verfügen" des Artikels: „Religion ist Privatsache" nach § 122 St. G verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Juli 1912, Pr. XI 42/12, die Weiterverbreitung der Nummer 9 der Zeitschrift: „Deutsche mährisch-schlesische Post" vom 20 Juli 1912 wegen des Artikels: „Grafenberg" dem ganzen Inhalte nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgricht in Znaim hat mit dem Erkenntnisse vom 22 Juli 1912, Pr. V 8/12, die Weiterverbreitung der Nummer 163 der Zeitschrift: „Znaimer Tagblatt" vom 21 Juli 1912 wegen des Artikels: „Zweisprachige Aufschriften" seinem ganzen Inhalte nach § 302 St. G. verboten.

Firmy.

L. cz. Firm. 232/12 Stow. II. 1426 (9344 2—3)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Miechowice wielkie.

Brzmienie firmy: „Spółka mleczarska w Miechowicach wielkich, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: 5 maja 1912.

a) wspólne przerabianie i spieniężanie mleka, produkowanego w gospodarstwach członków spółki;

b) szerzenie wiadomości co do umiejętnego chowu i żywienia bydła mlecznego;

c) wspólne prowadzenie artykułów nie zbędnych w gospodarstwie nabiałowem.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcya: Franciszek Nowak jako przewodniczący zarządu, Franciszek Wódka jako zastępca przewodniczącego zarządu, Piotr Kogut jako kasyer.

Podpis firmy: (F. Z.) pod wyciśniętą pieczęcią (stampilią) firmy umieszcza podpis przewodniczący, względnie jego zastępca i jeden z członków zarządu.

Ogłoszenia Spółki przybijane będą na tablicy dla ogłoszeń Spółki przed jej lokalem, a w razie uznanej przez zarząd potrzeby w czasopiśmie wydawanem dla Spółek przez Patronat.

Udziały członków: udział wynosi 5 kor.

Odpowiedzialność Spółki w razie konkursu albo likwidacyi oprócz swoim udziałem każdy spólnik odpowiada nadto kwotą dalszą aż do dziesięciokrotnej wysokości udziału.

Wpisy szczegółowe: Spółka poddaje się Patronatowi Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Data wpisu: 15 czerwca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Tarnów, dnia 15 czerwca 1912.

L. cz. Firm. 939/12 Stow. V. 49 (9376)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów, ulica Zimorowicza 12.

Brzmienie firmy: Instytut buchalteryjny, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: 28 kwietnia 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa: wykonywanie siłami członków prac wchodzących w zakres buchalteryi i korespondencyi handlowo-przemysłowej w przedsiębiorstwach prywatnych, wyszukiwanie posad dla członków, pomoc w nabywaniu wiadomości zawodowych przez członków, wydawanie podręczników, czasopism i formularzy z dziedziny buchalteryi, handlu i przemysłu, udzielanie członkom kredytu na umiarkowany procent i na warunkach możliwie dogodnych oraz porada i pomoc w sprawach gospodarczych i finansowych.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcya składa się z trzech dyrektorów i jednego zastępcy, wybranych przez Radę nadzorczą bezwzględną większością głosów na lat 3 i zatwierdzonych przez walne zgromadzenie.

Dyrektorami wybrani zostali: Mieczysław Drzymuchowski emerytowany dyrektor galicyjskiej kasy oszczędności we Lwowie, Jan Romuald Kirschner buchalter prywatny we Lwowie, Kajetan Zakostelski buchalter prywatny we Lwowie; zastępcą dyrektora Hieronim Olszewski kasyer prywatny we Lwowie.

Podpis firmy: pod wydrukowaną lub przez kogokolwiek napisaną firmą lub wyciśniętą stampilią stowarzyszenia umieszczą swoje podpisy dwaj członkowie dyrekcyi lub jeden członek dyrekcyi zastępca.

Ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej" lub w innych dziennikach, które dyrekcya oznaczy.

Udział członka: 200 kor.

Odpowiedzialność do jednokrotnej wysokości deklarowanego udziału.

Data wpisu: 17 maja 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 11 maja 1912.

L. cz. Firm. 250/12 Stow. III. 168 (8903)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Dydnia

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Dydni, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: Dydnia, 25 marca 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Celem spółki jest starać się o materyalne i moralne podniesienie członków spółki mianowicie przez:

a) udzielanie członkom w miarę potrzeby, użyteczności celu i w miarę funduszów, pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, przemyśle i handlu, a to z funduszów, które Spółka na ten cel gromadzi przy pomocy wspólnej nieograniczonej poręki swych członków,

b) danie możności do umieszczania na procent pieniędzy zaoszczędzonych a marnie leżących, w ten sposób, iż spółka przyjmuje i oprocentowuje wkładki oszczędności,

c) popieranie tworzenia spółek i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu spółki.

Czas trwania: nie jest ograniczony.

Zarząd składa się z przełożonego, jego zastępcy i sześciu członków wybranych przez walne zgromadzenie z pośród członków spółki z reguły na 4 lata. Pierwsze zarząd złożony jest z następujących członków:

1. ks. Paweł Szarek, katecheta w Dydni, jako przełożony,
2. Franciszek Bieda, rolnik i naczelnik gminy w Dydni, jako zastępca przełożonego,
3. Piotr Dniestrzak, rolnik w Jabłonce, jako członek,
4. Tomasz Mazur, rolnik w Wydrnej, jako członek,
5. Roman Szczepanik, rolnik i naczelnik gminy w Witryłowie, jako członek,
6. Józef Bogaczewicz, rolnik w Temeszowie,
7. Józef Siwiecki, rolnik w Obarzymie,
8. Jan Chorążak, rolnik w Krzemiennej,
9. Władysław Wójcik, rolnik w Krzywem.
10. Michał Stabryła, rolnik w Raczkowej,
11. Tomasz Śliwiak, rolnik w Falejówce,
12. Jan Pytlowany rolnik w Dydni.

Podpis firmy (F. Z): Podpisywanie firmy: Spółkę podpisuje się w ten sposób, iż pod pieczęcią (stampilią) firmy kładzie podpis przełożony zarządu, względnie jego zastępca i jego z członków zarządu.

Ogłoszenia: Wszelkie ogłoszenia spółki winny być podpisane przez przełożonego zarządu, względnie jego zastępcę, wyjąwszy wypadki przewidziane w §§ 17, 30 i 36 w myśl których ogłoszenie podpisuje przewodniczący Rady nadzorczej, lub jego zastępca.

Do umieszczenia ogłoszeń służy tablica przed lokalem Spółki.

Ogłoszenie na tablicy wystawione winno mieć datę wystawienia na tablicy i zdjęcia z niej stwierdzoną podpisem przełożonego zarządu.

Z reguły winno być ogłoszenie wystawionem na tablicy przez dni 14

Ogłoszenie walnego Zebrania winno być nadto podane do wiadomości członków przez rozesłanie cyrkularza §§ 35 i 36.

W razie potrzeby umieszczać będzie spółka swe publiczne ogłoszenia w „Czasopiśmie dla Spółek rolniczych“ wydawanem przez krajowy Patronat.

Udział każdego członka wynosi 10 kor.

Odpowiedzialność: członkowie są obowiązani w myśl ustawy o stowarzyszeniach zarobkowych i gospodarczych ręczyć wspólnie (solidarnie) całym swym majątkiem za zobowiązania Spółki wobec osób trzecich, o ileby na pokrycie tychże zobowiązań w razie likwidacyi lub upadłości spółki majątek jej nie wystarczał, b) wpłacić do kasy opłatę wstępną (§ 47) i przynajmniej jeden udział w kwocie oznaczonej w tym statucie (§ 43), c) przestrzegać ściśle postanowień statutu i uchwał walnego Zebrania i popierać interesa spółki w każdym kierunku.

Data wpisu: Sanok, dnia 15 czerwca 1912 r.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 8 czerwca 1912.

L cz. Firm. 508/12 Rg. A. I. 179 (9388)

Wpis firmy spółkowej.

Wpisano do rejestru handlowego Oddział A:

Siedziba firmy: Węgierka.

Brzmienie firmy: Efroim Englard i Markus Pollner.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dzierżawa browaru w Węgierce.

Forma spółki: jawna.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Efroim Englard i Markus Pollner.

Upoważniony do zastępstwa: każdy ze spólników samoistnie.

Podpis firmy: pod wyciśniętem brzmieniem firmy obydwaj spólnicy położą swoje nazwiska.

Dzień wpisu: 29 kwietnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział V.

Przemyśl, dnia 27 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 114/12 pojed. I. 313 (9285)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru firm pojedynczych wykreślono:

Siedziba firmy: Narajów miasto (Narajów Stadt),

Brzmienie firmy: Poddzierżawa propinacyi, w dodatku krajowego w Narajowie mieście (Propination und Landeszuschlag Afterpacht in Narajów Stadt).

Posiadacz: Majer Landmann, skutkiem zwinięcia przemysłu

Dzień wpisu: 10 kwietnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział II.

Brzeżany, dnia 25 marca 1912.

L. cz. Firm. 318/12 Stow. I. 249 (9416)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Błozew górna.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Błozwi górnej, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili: ks. Teofil Bukietyński, Jakób Sowa i Michał Szarek.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: na zgromadzeniu 25 marca 1912 Jakób Sowa i Michał Szarek ponownie i ks. Józef Czadowski proboszcz w Błozwi górnej przełożonym zarządu.

Data wpisu: 20 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy iako handlowy,
Oddział II.

Sambor, dnia 10 maja 1912.

L. cz. Firm. 252/12 Sp.II. 198 (9042)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszena: Zabełcze.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Zabełczu, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Zmiana firmy na: Spółka oszczędnośc i pożyczek w Wielogłowach stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Zakład główny (zw. M.) dotąd w Zabełczu, — obecnie: w Wielogłowach.

Zmiana statutu uchwalona na walnem zgromadzeniu dnia 3 grudnia 1911 § 1 obecne brzmienie: Podpisani zawiązują na podstawie ustawy z dnia 9 kwietnia 1873 Dz. u. p. Nr. 70 spółkę pod firmą „Spółka oszczędności i pożyczek w Wielogłowach stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Siedzibą Spółki jest gmina Wielogłowy. Okręg spółki stanowią gminy Zabełcze, Wielopole, Wielogłowy, Dąbrowa, Kurów, Wola kurowska i część Naściszowej, należąca do parafii w Wielogłowach.

Data wpisu: 17 lipca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 8 czerwca 1912.

L. cz. Firm. 267 Rg. A. 149 (9418 1—3)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru oddział A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Tarnów.

Brzmienie firmy: Dworak i Brandstätter.

Przedmiot przedsiębiorstwa: zastępstwo i skład piwa.

Forma spółki: spółka jawna.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Karol Dworak i Mojżesz Brandstätter.

Podpis firmy: pod brzmieniem firmy „Dworak i Brandstätter“ podpiszą imiona i nazwiska obaj spólnicy.

Dzień wpisu: 8 lipca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział IV.

Tarnów, dnia 8 lipca 1912.

L. cz. Firm. 258/12 Stow. III. 171 (8904)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Należy wpisać do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Jaćmierz.

Brzmienie firmy: Spółka mleczarska w Jaśmierzu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: Jaćmierz, 31 marca 1912.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) wspólne przerabianie i spieniężanie mleka, produkowanego w gospodarstwach członków Spółki,

b) szerzenie wiadomości co do umiejętnego chowu i żywienia bydła mlecznego i

c) wspólne sprowadzanie artykułów niezbędnych w gospodarstwie nabiałowem.

Czas trwania: nie jest ograniczony.

Zarząd składa się z trzech członków przez walne Zebranie na wniosek Rady nadzorczej na 3 lata wybranych.

Pierwsze walne zebranie „Spółki mleczarskiej w Jaćmierzu“ odbyte w dniu 31 marca 1912 r. wybrało następujący zarząd Spółki:

1. Mieczysława Długosza jako przewodniczącego zarządu,

2. Bronisława Musiała jako zastępcę przewodniczącego zarządu,

3. Jana Szota jako kasyera.

Podpis firmy (F. Z.): Firmę Spółki podpisuje pod wyciśniętą pieczątką (stampilią) spółki przewodniczący (względnie jego zastępca) oraz jeden z członków zarządu.

Ogłoszenia: Ogłoszenia od Spółki pochodzące podpisuje przewodniczący zarządu oprócz przewidzianego w § 27 statutu. — Spółki ogłoszenia o zwołaniu walnego zebrania przez przewodniczącego Rady nadzorczej lub jego zastępcę.

Ogłoszenie winno być przybitem na tablicy dla ogłoszeń Spółki przed jej lokalem. W razie uznanej przez Zarząd potrzeby umieszczać będzie Spółka swe publiczne ogłoszenia w czasopiśmie wydawanem dla Spółek przez Patronat.

Udział każdego członka wynosi 5 kor.

Odpowiedzialność: obowiązkiem członka jest odpowiadać w razie konkursu albo likwidacyi za zobowiązania stowarzyszenia wobec osób trzecich nietylko swoim udziałem ale nadto kwotą dalszą aż do dziesięciukrotnej wysokości udziału, o ile na pokrycie pretensyj wierzycieli Spółki nie wystarczy jej własny majątek.

Data wpisu: 15 czerwca 1912.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 5 czerwca 1912.

L. cz. Eirm. 237/12 Rg. A. 50 (9469)

Wpis do rejestru handlowego firmy pojedynczej.

Wpisano do rejestru handlowego dla firm pojedynczych.

Siedziba firmy: Skowiatyn.

Brzmienie firmy: Przedsiębiorstwo dzierżawy rolniczej i gorzelni w Szyszkowcach i w Szuparce.

Właściciel (I.) Stanisław Domański.

Data wpisu: 4 kwietnia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy,
Oddział II.

Czortków, dnia 29 marca 1912.

Ч. сп. Фірм 638/12 Стов. VI. 152 (9386)

Оповіщене.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний в Перемишли оголошуе, що 12 червня 1912 вписано до реєстру для стоваришень зарібкових і господарских при фірмі „Сеслньска Поміч“, товариство зареєстроване з обмеженою порукою в Кальникові, що надзвичайні загальні збори з 27 мая 1912 вибрали в місце уступившого члена управи Гринька Хоми, Гринька Калявского, господаря в Кальникові.

Перемишль, 23 липня 1912.

Ч. сп. Фірм. 246.12 Стов. II. 129 (9381)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских при фірмі: „Руско-християньска Торговля“, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукию в Чернелици.

1. Член дирекциї виступив: Максим Каглян.

2. Членом дирекциї вибраний: Панталеймон Мицкан, господар в Чернелици, яко касиер.

Дата впису: 8 червня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний
Відділ II.

Коломия, дня 8 червня 1912.

Ч. сп. Фірм. 272/12 (9383)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осідок стоваришеня: Тулова (Суд повітовий Снятин).

Фірма звучить: Спілка господарско-торговельна „Народний Дім“, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Туловій

Дата статуту: 18 марта 1912.

Предмет підприємства: лише силами своїх членів і в їх хосен буде стоваришене куповати і наймати доми в цїли веденя спільного господарства, уряджувати склади знарядів господарских, збіжа, насіня, средств поживи, напоїв всякого рода, їх виробляти снаряди домашні і рільничі, приймати капітали до обороту за условленим опроцентованем і удїляти позичок своїм членам для піднесеня господарства або промислу.

Час треваня: необмежений

Дирекция складає ся з трох членів, котрими вибрані: Іван Фодчук Василя, яко справник, Іван Сокирка Дмитра, яко касиер, Николай Кузик Михайла, яко книговодець.

Підпис фірми (П. Ф): Під фірмою стоваришеня уміщені будуть підписи двох членів управи і се є услівем важности зобовязань стоваришеня.

Оголошеня: на таблици на льокали стоваришеня, обіжником до всїх членів а також в одній з львівских часописий.

Удїл членів виносить 10 кор.

Відвічальність до десятиразової висоти заявленого удїлу.

Дата впису: 8 червня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний
Відділ II.

Коломия, дня 8 червня 1912.

Ч. сп Фірм. 1244 Рг. Ц. 229 (9367)

Зміни і додатки відносячі ся до вписаних вже в реєстрі торговельнім фірм поодиничних і спілкових.

До реєстру фірм спілкових втягнено що слїдує:

Осїдок фірми: Львів, Підвале 7.

Фірма звучить: Львівский Союз будівельний, спілка з обмеженою порукою.

Зміна контракту: Актом нотаріяльним з дати Львів дня 20 цьвітня 1912 ч реп. 56.526 змінено §§ 5, 7, 8 і 13 контракту первісного з дати Львів дня 19 лютого 1912 ч. реп 55.774 як в віднисї відносного акту перехованого в тут. книзї залулників.

Зрезиґнували первісно установлені завідателї спілки пп. Іван Левиньский, Йосиф Делькевич, о. Іван Рудович, др. Михайло Терлецкий і о. Теодор Лежогубский а тепер установлені Іван Левиньский зверхником заряду, др. Михайло Терлецкий членом заряду на ново, а Александер Сероїчковский заступник директора австро-угорского Банку у Львові ул. Третого Мая 9 заступником зверхника заряду по раз перший.

Дата впису: 10 липня 1912.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний
Відділ IV.

Львів, дня 3 липня 1912.

L. cz Firm. 679/12 (9198)

C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie jako handlowy zarządza na dniu dzisiejszym wpisanie do rejestru handlowego dla Stowarzyszeń zarobkowo gospodarczych przy firmie Spółka oszczędności i pożyczek w Przeworsku, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką, że na zwyczajnem walnem zgromadzeniu członków odbytem w dniu 25 marca 1912 w miejsce ustępującego członka zarządu Andrzeja Wajdowicza wybrano członkiem zarządu Franciszka Mirka, rolnika z Grzęski.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.

Rzeszów, dnia 29 czerwca 1912.

L. cz. Firm. 47/12 Stow. II. 27 (9444)

Ogłoszenie.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, że Marcin Niewiadomy nie jest członkiem zarządu „Spółki oszczędności i pożyczek w Strusowie, stowarzyszena zarejestrowanego z nieograniczoną poręką“, gdyż ustąpił wskutek wylosowania i w jego miejsce został wybrany na walnem zgromadzeniu członków spółki dnia 23 maja 1910 Ksawery Graban.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.

Tarnopol, dnia 22 stycznia 1912.

Ч. сп. Фірм. 239/12 Стов. III. 12 (9382)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских при фірмі: „Спілка ощадноси і позичок в Коршові, стоваришене зареєстроване з необмеженою порукою.

1. Члени дирекциї виступили: о. Августин Левицкий і Григор Коцаба, а член дирекциї Василь Дутчак помер.

2. Члени дирекциї вибрані: Семеон Арсенич, управитель школи в Коршові, яко настоятель заряду, Никола Бойчук Якова і Андрій Андриішин Івана, рільники в Коршові, яко член заряду. Дотеперішний член заряду Михайло Мосійчук Івана вибраний заступником настоятеля заряду.

Дата впису: 3 червня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний
Відділ II.

Коломия, дня 3 червня 1912.

L. cz. Firm. 779 Stow. I. 227 (9375)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: Towarzystwo spożywcze urzędników i służby c. k. kolei państwowej we Lwowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką

Obecnie:

Zmiana statutu: Na nadzwyczajnem zgromadzeniu 16 grudnia 1911, zwyczajnem zgromadzeniu dnia 17 lutego 1912 uchwalono zmianę § 7, 11, 13, 15, 21, 22, 52, 57. 60 statutu w brzmieniu jak odpis protokołu przechowany w zbiorze załączek.

1. Członkowie dyrekcyi wystąpili.

2. Członkowie dyrekcyi wybrani: Romuald Tuhy, dyrektor, Bolesław Faszczewski, kasyer, Wiktor Matkowski, buchhalter, wszyscy urzędnicy kolei państwowych we Lwowie.

Wysokość udziału: dotąd 50 kor.

Obecnie: 20 kor.

Data wpisu: 4 maja 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy,
Oddział IV.

Lwów, dnia 27 kwietnia 1912.

L. cz. Firm. 133/12 Rg. A. I. 77 (8994)

Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do oddziału A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Brzeżany.

Brzmienie firmy: K. Altein i D. Kaiser lub Altein i Ska.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Skład wódki, piwa, dzierżawa prawa poborów dodatku gminnego od trunków propinacyjnych.

Forma spółki: Spółka handlowa rozpoczęła czynności w dniu 1 stycznia 1911.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Kalman Altein i Dawid Kaiser.

Podpis firmy: Pod firmą umieszczony będzie podpis własnoręczny jednego urzędującego spólnika „Altein i Ska“ lub „Kaiser i Ska“.

Dzień wpisu: 4 maja 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.

Brzeżany, dnia 1 maja 1912.

L. cz. Firm. 323/10 Oddz. A. 49 (9379)

Wykreślenie firmy.

Z rejestru Oddział A. należy wykreślić:

Siedziba firmy: Kołomyja.

Brzmienie firmy: Benjamin Hammer.

Przedmiot przedsiębiorstwa: handel zbożem i drzewem skutkiem zwinięcia przemysłu i odpisania podatku zarobkowego.

Dzień wpisu: 8 czerwca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy
Oddział II.

Kołomyja, dnia 8 czerwca 1912.

DONIESIENIA PRYWATNE.

OGŁOSZENIE.

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypowiada niniejszem na podstawie § 63 statutów p. Władysławowi Bogdańskiemu, Katarzynie Benedyk małż. Józefowi Sikorze, Maryi Sikorze, Antoninie Sikorze, Józefie Sikorze, Stanisławowi Sikorze, Mikołajowi Sikorze, do rąk matki i opiekunki Rozalii Sikory, Jędrzejowi Brodzie po Jakóbie, Katarzynie z Gołębiowskich Brodzie, Maryi z Henzlów Berko, Janowi Hałabuzie, Maryi Hałabuzie, Michałowi Niecko, Annie Hałabuzie, Janowi Brodzie, Abrahamowi Goldfarbowi, Scheindlowi Goldfarbowi, Pinkasowi Klugmannowi, **Maryi z Małańczyków Grendusowej**, Michałowi Rombowi, Rozalii z Brodów Niecko, Janowi Niecko po Stefanie, Eufrozynie z Brodów Niecko, Janowi Niecko „Zawada", Piotrowi Berkowi, Annie z Sadowskich Brodzie, Mikołajowi Hałabuzie, Józefowi Frańczuk, Janowi Niecko „Kowalowi", Rozalii z Brodów Niecko, Mikołajowi Brodzie, Wasylowi Niecko synowi Michała, Wasylowi Byczkowi synowi Stefana, Stefanowi Byczkowi, Fedkowi Ochura po Iwanie, Iwanowi Leśnemu Michałowi Sawce, Pazi ze Susów Sawce, Janowi Grendusowi, Wasylowi Wojtowiczowi, Janowi Kwarcianemu po Fedku, Maryi z Mielników Kwarcianej, Samuelowi Geistowi, Fedkowi Szczepanowi, Jędrzejowi Lorynowiczowi, Janowi Swietliczce, Anastazyi z Szczepanów Swicie mał. Antoniemu, Mikołajowi i Janowi Switom do rąk matki i opiekunki Anastazyi ze Szczepanów Swicie, Annie Wojtowiczowej. Wasylowi Kowalowi mał. Maryi, Antoniemu, Katarzynie i Michałowi Kowalom do rąk ojca Wasyla Kowala, Janowi Frańczukowi, Wasylowi Wojtowiczowi po Wasylu, Maryi z Berków Wojtowiczowej, mał. Mikołajowi Bednarzowi, Maryi Bednarzowej, Katarzynie Malec, Pelagii Wojtowiczowej żonie Antoniego, Abrahamowi Goldfarbowi. Lejzorowi Fussowi, Reginie Igel, Dmytrowi Kaczmarzowi, Fedkowi Barbadyeowi, Wasylowi Kwarcianemu Władysławowi Bogdańskiemu synowi Edwarda i Elżbiety Bogdańskich, Ahafii Swietliczak, Gminie Zabłotce i Ilkowi Leśnemu, resztujące kapitały w kwotach 18.502 K. 43 h., 23.468 K. 33 h. i 21.990 K. 06 h. listami zastawnymi, pochodzących z większych sum 25.200 złr. w. a., 14.000 złr. w. a. i 12.500 złr. w. a. intabulowanych na hipotece dóbr Zabłotce lwh. 1141 ks. gr. dla większych posiadłości c. k. Sądu obwodowego w Przemyślu i realności objętych lwh. 242, 243, 244, 245, 246, 248, 249, 250, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 292, 293, 295, 296, 297, 300, 301, 305, 316, 319, 320 ks. gr. gm. kat. Zabłotce przy c. k. Sadzie powiatowym w Radymnie prowadzonej w powiecie jarosławskim położonych, z Tego towarzystwa wypożyczonych, z dniem 31 grudnia 1912 jeszcze pozostałych.

Dyrekcya galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego wzywa więc pp. Władysława Bogdańskiego, Katarzynę Benedyk, mał. Józefa Sikorę, Maryę Sikorę, Antoninę Sikorę, Józefę Sikorę, Stanisława Sikorę, Mikołaja Sikorę do rąk matki i opiekunki Rozalii Sikory, Jędrzeja Brodę po Jakóbie Katarzynę z Gołębiowskich Brodę, Maryę z Henzlów Berko, Jana Hałabuzę. Maryę Hałabuzę. Michała Niecko. Annę Hałabuzę, Jana Brodę, Abrahama Goldfarba, Scheindla Goldfarba, Pinkasa Klugmanna. Maryę z Małańczyków Grendusowej, Michała Bombę. Rozalię z Brodów Sikorę, Jana Niecko po Stefanie, Eufrozynę z Brodów Niecko, Jana Niecko „Zawada", Piotra Berko. Annę z Sadowskich Brodę. Mikołaja Hałabuzę, Józefa Frańczuka, Jana Niecko „Kowala", Rozalii z Brodów Niecko. Mikołaja Brodę. Wasyla Niecko syna Michała, Wasyla Byczka syna Stefana, Stefana Byczka, Fedka Ohurę po Iwanie Iwana Leśnego, Michała Sawkę. Pazię ze Susów Sawkę, Jana Grendusa, Wasyla Wojtowicza, Jana Kwarcianego po Fedku, Maryę z Mielników Kwarcianą. Samuela Geista, Fedka Szczepana, Jędrzeja Lorynowicza, Jana Swietliczka, Anastazyę ze Szczepanów Switę, mał. Antoniego, Mikołaja i Jana Switów do rąk matki i opiekunki Anastazyi ze Szczepanów Swity, Annę Wojtowicz, Wasyla Kowala, mał. Maryę, Antoniego, Katarzynę i Michała Kowalów do rąk ojca Wasyla Kowala. Jana Frańczuka, Wasyla Wojtowicza po Wasylu, Maryę z Berków Wojtowiczową, mał. Mikołaja Bednarza, Maryę Bednarzową, Katarzynę Malec, Pelagię Wojtowiczową żonę Antoniego, Abrahama Goldfarba, Leizora Fussa, Reginę Igel, Dmytra Kaczmara, Fedka Barbadena, Wasyla Kwarcianego, Władysława Bogdańskiego syna Edwarda i Elżbiety Bogdańskich, Ahafię Swietliczek, gminę Zabłotce i Ilka Leśnego — właścicieli tych dóbr, ażeby wypowiedziane kapitały w przeciągu **sześciu miesięcy** do Kasy galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego złożyli pod rygorem egzekucyi, a mianowicie przymusowej sprzedaży rzeczonych dóbr i realności.

We Lwowie, dnia 13 lipca 1912.

Z DYREKCYI

Galicyjskiego Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego.

L. 1413

OGŁOSZENIE.

Fundacya Stanisława hr. Skarbka rozpisuje rozprawę ofertową na wydzierżawienie realności pod lk. 484 2/4 we Lwowie przy ul. Kleparowskiej położonej, z gruntami na lat trzy.

Oferty pisemne wnosić należy z dołączeniem wadyum w kwocie 100 koron do Centralnej Administracyi Fundacyi we Lwowie, gmach Skarbka najdalej do 15 września 1912, gdzie też warunki dzierżawy w godzinach urzędowych przeglądać można.

We Lwowie, dnia 18 lipca 1912.

Z Administracyi Centralnej Fundacyi Stanisława hr. Skarbka.

Fr. hr. Skarbek w. r.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12 — Telefon 527.